

### บทที่ 3

## ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเข้าถึงบริการกับความพึงพอใจของสหวิศว ต่องวิการต้านภาระวางแผนครอบครัว

บทนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเข้าถึงบริการที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิศวต่องวิการต้านภาระวางแผนครอบครัว ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ล้วนๆ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเข้าถึงบริการกับความพึงพอใจของสหวิศวต่องวิการต้านภาระวางแผนครอบครัว โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) และส่วนที่สอง เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเข้าถึงบริการกับความพึงพอใจของสหวิศวต่องวิการต้านภาระวางแผนครอบครัวโดยใช้วิธีการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (multiple classification analysis)

### 3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเข้าถึงบริการกับความพึงพอใจของสหวิศวต่องวิการต้านภาระวางแผนครอบครัว โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

สำหรับในล้วนๆ ก็คือความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเข้าถึงบริการกับความพึงพอใจของสหวิศวต่องวิการต้านภาระวางแผนครอบครัวโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว นั้น ปัจจัยการเข้าถึงบริการที่นำมาศึกษา ได้แก่ ระยะเวลาที่เข้ารับบริการ ระยะเวลาจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ และความเข้าใจในค่าอยู่อาศัย เรื่องการวางแผนครอบครัว และเพื่อให้ความแม่นยำในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม จึงนำตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องมาเป็นตัวแปรควบคุม คือ อายุ จำนวนบุตรที่มีชีวิต อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่ต้องการศึกษา และการเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน ผลการศึกษามีดังนี้

#### 1. ระยะเวลาที่เข้ารับบริการ

สหวิศวต่องวิการต้านภาระวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลต่างๆ นั้น จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในการขอรับบริการ โดยต้องใช้เวลาขอรับบริการตามลำดับก่อนหลัง ระยะเวลาที่เข้ารับบริการที่แตกต่างกันมีจำนวนอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิศวต่องวิการต้านภาระ

วางแผนครอบครัวแยกต่างกัน กล่าวคือ สตรีที่ใช้เวลาอวัยบวกร่วมบริการในงานมีความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวมากกว่าสตรีที่ใช้เวลาอวัยบวกร่วมบริการนาน

ข้อมูลในตารางที่ 12 แสดงว่า สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ใช้เวลาอวัยบวกริการในงานมีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาอวัยบวกริการนานนิ่นมากนัก กล่าวคือ ระดับของความพึงพอใจเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 11.37 และ 10.81 ตามลำดับ และความแยกต่างนี้ไม่ถี่ถ้วนสำหรับทางสถิติ ส่วนในภาคใต้ พบว่า สตรีที่ใช้เวลาอวัยบวกริการในงานมีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาอวัยบวกริการนานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 10.52 และ 8.56 ตามลำดับ กล่าวได้ว่าจะระยะเวลาที่ใช้อวัยบวกริการมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวเฉพาะในภาคใต้เท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสตรีตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสตรีตัวอย่างในภาคใต้มีความแยกต่างกันในด้านลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของสตรีตัวอย่างแสดงว่า สตรีในภาคใต้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวคือ ครัวเรือนของสตรีในภาคใต้มีรายได้ต่อปีสูงกว่าครัวเรือนของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4) และสตรีในภาคใต้มีผู้ที่ฝึกษาสูงกว่าสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเล็กน้อย (ตารางที่ 5) การที่สตรีในภาคใต้มีฐานะทางเศรษฐกิจและระดับการศึกษาสูงกว่าสตรีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่นนี้ อาจเป็นผลให้สตรีในภาคใต้มีความคาดหวังต่อการให้บริการด้านการวางแผนครอบครัวของสถานพยาบาลสูงกว่าสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นี่คือคาดหวังว่าจะต้องได้รับการบริการจากเจ้าหน้าที่อย่างดี โดยไม่เสียเวลาอวัยบวกริการนาน นอกจากนี้สตรีใน 2 ภาคนี้ยังมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้วิธีคุมกำเนิด และมีอัตราคุมกำเนิดแยกต่างกัน กล่าวคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอัตราคุมกำเนิดสูงกว่าสตรีในภาคใต้ค่อนข้างมาก (ร้อยละ 64.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 46.6) (วิระ นิยมวัน, 2533: 19-20) ข้อมูลตั้งกล่าวว่า สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนำไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลมากกว่าสตรีในภาคใต้ สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีอัตราการเสียชีวิตที่สูงกว่าสตรีในภาคใต้ มากกว่าสตรีในภาคใต้ จึงเป็นไปได้ที่สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเข้าใจกระบวนการทางานของเจ้าหน้าที่และเห็นใจเจ้าหน้าที่มากกว่าสตรีในภาคใต้ ตั้งนี้แสดงว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่สูงกว่าสตรีในภาคใต้ และจะใช้เวลาอวัยบวกริการมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือน้อยกว่าสตรีในภาคใต้

**ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีต่อการบริการด้านการวางแผนครอบครัว จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้รอวันบวิกการและภาค**

ระยะเวลาที่ใช้รอวันบวิกการ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	มาตราฐาน	
	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน	มาตรฐาน	
รออย่างนาน	11.37	791	2.67	10.52	724	2.78
รออย่างรวดเร็ว	10.81	53	3.51	8.56	39	2.79
	F = 2.1103			F = 18.2924*		

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อควบคุมด้วยอายุของสตรี (ตารางที่ 13) สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ต้องการพึงพอใจของสตรีกับระยะเวลาที่ใช้รอวันบวิกการไม่แตกต่างไปจากความสัมพันธ์เดิม กล่าวคือ สตรีทุกกลุ่มอายุที่ใช้เวลารอวันบวิกการนานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลารอวันบวิกการนานอย่างน้อยหนึ่งลักษณะเดียวกัน แสดงว่า อายุนี้มีอิทธิพลต่อระยะเวลาที่ต้องการพึงพอใจของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสตรีทุกกลุ่มอายุในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออาจมีทัศนคติที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับความพึงพอใจในการมีครอบครัวขนาดเล็ก เนื่องจากองค์กรการวางแผนครอบครัวที่ขาดหายใจ ไม่สามารถเข้าใจเพียงพอ ความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจ้างภักดิ์ขนาดครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ให้นำวิธีการคุ้มกันเบ็ดเตล็ดมาให้เข้าไปใช้ในประชาราษฎร์ แต่ต้องการให้สตรีทุกกลุ่มนี้เข้าใจถึงความต้องการ ใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชนตามความเหมาะสม ถึงแม้ว่าสถานบันทึกการนี้จะมีผู้รอวันบวิกการเป็นจำนวนมากก็ตาม สตรีเหล่านี้ยังมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ สำหรับในภาคใต้ พบว่า สตรีทุกกลุ่มอายุ 15-24 ปี และกลุ่มอายุ 35-49 ปี ที่ใช้เวลารอวันบวิกการนาน มีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลารอวันบวิกการ

นานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตรงกับข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปร แต่สาหัสในกลุ่มอายุ 25-34 ปีนี้ พบว่า สถิติที่ใช้เวลาอย่างวันบวิการะนิ่งนานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสถิติที่ใช้เวลา รอวันบวิการานานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถิติในกลุ่มอายุ 25-34 ปี เป็นสถิติที่อยู่ในวัยที่พร้อมจะมีบุตรได้สูงกว่าสถิติในกลุ่มอายุอื่นๆ แห่งภาวะทางเพศสุรุจลังคอมและสิ่งแวดล้อมอาจทำให้สถิติเหล่านี้จำเป็นต้องมาจากคนคาดครองครัว และล้วนใช้เวลาใช้เวลาก่อตั้งครอบครัว จึงทำให้สถิติในกลุ่มอายุนี้มาใช้บวิการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสถิติในกลุ่มอายุอื่นๆ และเมื่อมาใช้บวิการป้อยครั้งก็นานจะคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่และการรับบวิการที่ต้องใช้เวลานานได้ จึงเป็นไปได้ที่สถิติกลุ่มนี้จะเข้าใจระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่และเห็นใจเจ้าหน้าที่มากกว่าสถิติกลุ่มอื่นๆ ตั้งนี้แสดงว่าสถิติในกลุ่มอายุตั้งกล่าวก็ยังมีความพึงพอใจต่อบวิการด้านการวางแผนครอบครัวของสถาบันฯ มาก จากนี้ยังคงต้องกล่าวแสดงว่า เมื่อความคุ้มตัวอย่างอายุของสถิติแล้วพบว่า ความล้มเหลวนี้จะห่างจะระยะเวลาที่ใช้รอวันบวิการกับระดับความพึงพอใจของสถิติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีทิศทางของความล้มเหลวนี้ เป็นเดียวกับข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปร แต่สาหัส สถิติในภาคใต้ พบว่า ความล้มเหลวนี้ตั้งกล่าวส่วนใหญ่มีทิศทางตรงกับข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปรยกเว้นสถิติกลุ่มอายุ 25-34 ปี แม้ว่าความล้มเหลวนี้จะแตกต่างจากข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปร แต่ทิศทางของความล้มเหลวนี้ก็เป็นไปตามสมมติฐาน ตั้งนี้อยู่ของสถิติไม่ผลต่อระดับความพึงพอใจของสถิติที่ยอมรับว่าด้านการวางแผนครอบครัว



## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีต่อวิการ้านอาหารวางแผนครอบครัว จำแนกตามอายุและเวลาที่ใช้รอรับบริการ อายุของสตรี และภาค

ระยะเวลาที่ใช้ รอรับบริการ และอายุของสตรี	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
<b>อายุ 15-24 ปี</b>						
รอคอยไม่นาน	11.02	172	2.52	10.13	145	2.85
รอคอยนาน	10.78	9	2.11	7.50	8	2.93
	$F = 0.0823$		$F = 6.4299*$			
<b>อายุ 25-34 ปี</b>						
รอคอยไม่นาน	11.18	366	2.72	10.49	371	2.79
รอคอยนาน	10.67	33	3.99	9.14	22	2.51
	$F = 0.9989$		$F = 4.8996$			
<b>อายุ 35-49 ปี</b>						
รอคอยไม่นาน	11.89	253	2.64	10.86	208	2.70
รอคอยนาน	11.27	11	3.07	8.11	9	3.26
	$F = 0.5691$		$F = 8.8191*$			

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อใช้จำนวนบุตรที่มีชีวิตของสตรีเป็นตัวแปรควบคุม (ตารางที่ 14) พบว่า สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไป ที่ใช้เวลารอรับบริการไม่นานมี  
ระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลารอรับบริการนานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สตรีที่มี  
บุตรที่มีชีวิตและมีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คนนั้น พบว่า สตรีที่ใช้เวลารอรับบริการไม่นานมีระดับ  
ความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลารอรับบริการนาน แต่ความแตกต่างที่นี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้  
อาจเป็นเพราะสตรีที่มีบุตรที่มีชีวิตและมีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน อาจจะมีความรู้สึกว่ากับ

การวางแผนครอบครัวน้อย และมีความจำเป็นต้องใช้วิธีคุ้มกันเด็ดเพื่อเว้นระยะห่างของการมีบุตร ลดรากลุ่มนี้ลงให้ความเชื่อใจและมั่นใจในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ว่าต้องปลอดภัยกว่าที่จะไปรับบริการที่สถานบันทึกการยื่นฯ ดังนี้ถึงแม้ว่าจะต้องเสียเวลาอีกหนึ่งวันในการนาน ลดรากลุ่มนี้ได้ยังมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการวางแผนครอบครัวของสถานพยาบาล แต่เมื่อพิจารณาในภาคที่ ยังคงพบว่าลดรากลุ่ม 2 กลุ่ม คือ ลดรากที่ไม่มีบุตรที่มีชีวิต และมีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน และลดรากที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไป ที่ใช้เวลาอีกหนึ่งวันไปด้วยความพึงพอใจสูงกว่าลดรากที่ใช้เวลาอีกหนึ่งวันโดยการนับความพึงพอใจสูงกว่าลดรากที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไป เมื่อใช้จำนวนบุตรที่มีชีวิตของลดรากเป็นตัวแปรควบคุมแล้ว พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้วันบริการกับระดับความพึงพอใจของลดรากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไป ไม่ตรงกับข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปร แต่ความสัมพันธ์นี้ถูกเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นจำนวนบุตรที่มีชีวิตของลดรากไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของลดรากต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว

**ตารางที่ 14** ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของลดรากต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว ฯ แยกตามระยะเวลาที่ใช้วันบริการ จำนวนบุตรที่มีชีวิต และภาค

ระยะเวลาที่ใช้ รอวันบริการ และจำนวนบุตรที่มีชีวิต	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	
ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
<b>ในมีบุตรที่มีชีวิตและมีบุตรที่มีชีวิต 1-2 คน</b>			
รอค่อยไม่นาน	11.19	495	2.66
รอค่อยนาน	11.12	33	3.56
	F = 0.0186		F = 8.0565*
<b>มีบุตรที่มีชีวิต 3 คนขึ้นไป</b>			
รอค่อยไม่นาน	11.68	296	2.67
รอค่อยนาน	10.30	20	3.47
	F = 4.8528*		F = 10.1932*

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อใช้ประโยชน์ของสตูรีเข้ามาร่วมพิจารณาในฐานะตัวแปรควบคุม ผลปรากฏตามตารางที่ 15 กล่าวคือ สตูรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมที่ใช้เวลาอันบวิกการนิ่งนานมีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตูรีที่ใช้เวลาอันบวิกการงานในเมืองนัก และความแตกต่างนี้ไม่นัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะสตูรีที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม จะนิยมไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลของรัฐ เนื่องจากเลี่ยศ่าใช้จ่ายดี และวันใจในคุณภาพของการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ตั้งนี้นับจะเป็นเวลาที่ใช้เวลาอันบวิกการจังหวัดมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตูรีในกลุ่มนี้ ส่วนสตูรีที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรมนั้น การวิจัยครั้งนี้ไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าความสัมพันธ์จะห่างจะระยะเวลาที่ใช้เวลาอันบวิกการนิ่งจะมีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวจะเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ทั้งนี้ เพราะจำนวนห้วงเวลาของสตูรีที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรมที่ใช้เวลาอันบวิกการนิ่งนานมีเพียง 2 รายเท่านั้น สำหรับภาคใต้ พบว่า จะเป็นเวลาที่ใช้เวลาอันบวิกการมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสตูรีที่ต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว กล่าวคือ หั้งสตูรีที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมและสตูรีที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรมที่ใช้เวลาอันบวิกการนิ่งนานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตูรีที่ใช้เวลาอันบวิกการนานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการศึกษาที่พบ หลังจากมาใช้ประโยชน์ของสตูรีมีพิจารณาประกอบ แล้วปรากฏว่า ความสัมพันธ์จะห่างจะระยะเวลาที่ใช้เวลาอันบวิกการนิ่งจะมีระดับความพึงพอใจของสตูรีทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ นิทิศทางของความสัมพันธ์ตรงกับข้อที่นับในระดับ 2 ตัวแบบ ตั้งนี้มีประโยชน์ของสตูรีไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตูรีต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้รับบริการ ประจำเดือนวิภาฯ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ และภาค**

ระยะเวลาที่ใช้รับบริการ และประจำเดือนวิภาฯ และภาค	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
<b>ในภาค เกษตรกรรม</b>						
รวมอยู่บ้าน	11.36	745	2.67	10.49	509	2.77
รวมอยู่นอกบ้าน	10.92	51	3.54	8.38	24	3.13
	F = 1.2288			F = 13.1562*		
<b>นอกภาค เกษตรกรรม</b>						
รวมอยู่บ้าน	11.61	46	2.74	10.60	215	2.81
รวมอยู่นอกบ้าน	8.00	2**	0.00	8.87	15	2.20
	F = 3.3874			F = 5.4471*		

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

\*\* จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

## ศูนย์วิทยทรัพยากร

ในตารางที่ 16 เป็นการนิ่ำรายได้ของสตรีเข้ามาเริ่มพิจารณาด้วย ปรากฏว่า สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่นิ่ำรายได้ต่ำ และรายได้ปานกลางมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวของสตรีที่ใช้เวลาอยู่บ้านสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาอยู่บ้านนอกและคนต่างด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องจากสตรีทั้ง 2 กลุ่มนี้มีรายได้ต่ำไม่สูงมากนัก ซึ่งจะเป็นต้นที่ของไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลของรัฐ เนื่องจากเลี้ยงค่าใช้จ่ายต่ำ และยังสามารถรับบริการยาเม็ดคุมกำเนิดให้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายได้ด้วย ซึ่งทำให้สตรีกลุ่มนี้ห้องมาใช้บริการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลตั้งก่อสำหรับก่อสร้างสถาบันการประจำเดือนที่น้ำดี แม้จะต้องเสียเวลาอยู่บ้านนานก็ตาม สตรีก่อสร้างนี้ก็ยอมรับสภาพเช่นนี้ได้ ส่วนสตรีที่มี

รายให้สูงเมื่อมีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนหัวอย่างน้อย คือสหวิที่ใช้เวลาอันบวิกาณานอย่างนาน  
เพียง 4 ราย ตั้งกิ่มจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าสมมติฐานดังกล่าวจะเป็นจริงจนสหวิทมีรายได้สูง  
หรือไม่ ล่า้วันความลับที่นี้ระหว่างดับความพึงพอใจต่อบริการท้านการวางแผนครอบครัวกับ  
ระยะเวลาที่ใช้เวลาอันบวิการของสหวิในภาคใต้ที่มีรายได้ปานกลาง และมีรายได้สูงนี้ พบว่า สหวิ  
ที่ใช้เวลาอันบวิการไม่นานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสหวิที่ใช้เวลาอันบวิกาณานอย่างมี  
นัยสำคัญทางสถิติ แต่ล่า้วันสหวิที่มีรายได้ต่ำ พบว่า จำนวนหัวอย่างของสหวิที่ใช้เวลาอันบว  
บวิการมาก่อนนานเพียง 1 ราย ทำให้นายพิสูจน์ได้ว่า สหวิในกลุ่มนี้มีแบบแผนความลับที่นี้  
ตามสมมติฐานหรือไม่ และคงว่า เมื่อนามรายได้ของสหวิมีความพิจารณาหัวอย่างคงพบความลับที่นี้  
ดังกล่าว เช่นเดียวกับความลับที่ในระดับ 2 หัวแบบทั้งสหวิในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสหวิ  
ในภาคใต้ ดังนั้นรายได้ของสหวิไม่ผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิท่อบริการท้านการวางแผน  
ครอบครัว



## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีท่องเที่ยวในการเผยแพร่ความรู้ในเวลาที่ใช้รับวันบวกการ รายได้ และภาระ

ระยะเวลาที่ใช้ รับวันบวกการ และรายได้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน
<b>รายได้ค่าวันบวก</b>						
ร้อยละไม่นาน	11.20	497	2.73	10.71	49	3.32
ร้อยละนาน	10.56	36	3.69	12.00	1**	0.00
	F = 1.7467			F = 0.1467		
<b>รายได้ปัจจุบัน</b>						
ร้อยละไม่นาน	11.70	197	2.52	10.47	308	2.70
ร้อยละนาน	11.00	13	3.42	8.31	16	3.00
	F = 0.8840			F = 9.6460*		
<b>รายได้สูง</b>						
ร้อยละไม่นาน	11.68	93	2.58	10.56	358	2.80
ร้อยละนาน	12.50	4**	1.91	8.47	21	2.66
	F = 0.3942			F = 11.1082*		

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

\*\* จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

## ศนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อควบคุมหัวข้อที่บักการศึกษาของสตรี (ตารางที่ 17) สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความพึงพอใจของสตรีกับระยะเวลาที่ใช้รับวันบวกการนั้นแตกต่างไปจากข้อค้นพบในระดับ 2 ดัวแปร กล่าวคือ ทั้งสตรีที่มีระดับการศึกษาขั้นปฐมศึกษาปีที่ 4 และต่ำกว่า และสตรีที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นปฐมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้เวลาอย่างวันบวกการ

ในงานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาเรียนวิถีการงานอย่างไม่มั่นคงทางสังคม  
ส่วนในภาคใต้ยังคงบ่าว่า สตรีที่มีระดับการศึกษาขั้นปานกลางเป็นที่ 4 และต่ำกว่า ที่ใช้เวลาเรียนรับ  
บริการในนานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาเรียนวิถีการงานอย่างมั่นคงทางสังคม  
แหล่งเรียนสตรีที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นปานกลางเป็นที่ 4 บ่าว่า สตรีที่ใช้เวลาเรียนวิถีการ  
ในนานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาเรียนวิถีการงาน แต่ความแตกต่างนี้มั่นคงทางสังคม  
ทางสังคม ทั้งนี้อาจเนื่องจากสตรีที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความรู้และเข้าใจในลักษณะที่เป็น<sup>3</sup>  
คุณภาพของของภาระงานของเจ้าหน้าที่ให้ดี ตั้งนี้แม้เจ้าหน้าที่จะให้บริการด้านการวางแผน  
ครอบครัวที่ล่าช้าก็ตาม สตรีกลุ่มนี้ยังยอมรับข้อเสนอแนะนี้ได้ และไม่ผลต่อระดับความพึงพอใจ  
ของสตรีที่ยอมรับภาระด้านการวางแผนครอบครัว จากผลการศึกษานี้อาจกล่าวได้ว่า หลังจากควบคุม  
ด้วยระดับการศึกษาของสตรีแล้วปรากฏว่า ความล้มเหลวนี้ระหว่างระยะเวลาที่ใช้เรียนวิถีการงาน  
ระดับความพึงพอใจของสตรีส่วนใหญ่ทางเก็บข้อมูลพบในระดับ 2 ตัวแปร ยกเว้นสตรีในภาคใต้ที่มี  
ระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นปานกลางเป็นที่ 4 เมื่อว่าความล้มเหลวนี้ตั้งแต่ล่าวจะแยกต่างหากข้อมูลใน  
ระดับ 2 ตัวแปรก็ตาม แต่ทิศทางของความล้มเหลวนี้เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ระดับการศึกษา  
ของสตรีไม่ผลต่อระดับความพึงพอใจที่ยอมรับภาระด้านการวางแผนครอบครัว



## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวัตติอับวิการต้านการวางแผนครอบครัว จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ร้อยวันบวิการ ระดับการศึกษา และเพศ**

ระยะเวลาที่ใช้ รอรับบวิการ และระดับการศึกษา	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
<b>ขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4 และต่อไป</b>						
รอคอยไม่นาน	11.41	582	2.70	10.62	525	2.79
รอคอยนาน	11.08	40	3.65	8.57	30	2.69
	F = 0.5330			F = 15.3817*		
<b>สูงกว่าขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4</b>						
รอคอยไม่นาน	11.29	209	2.59	10.28	199	2.77
รอคอยนาน	10.00	13	3.06	8.56	9	3.28
	F = 2.9524			F = 3.2746		

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ในการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความพึงพอใจของสหวัตติอับวิการต้านการวางแผนครอบครัวกับระยะเวลาที่ใช้ร้อยวันบวิการ โดยใช้การเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านเป็นตัวแปรควบคุม (ตารางที่ 18) พบว่า สหวัตติภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านที่ใช้เวลารอรับบวิการไม่นานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสหวัตติที่ใช้เวลารอรับบวิการนานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับสหวัตติที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านกลับพบว่า สหวัตติที่ใช้เวลารอรับบวิการไม่นานมีระดับความพึงพอใจต่ำกว่าสหวัตติที่ใช้เวลารอรับบวิการนาน แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เหตุผลหนึ่งก็คือ สหวัตติที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านจะมีความเข้าใจระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่ให้บวิการ เนื่องจากได้เคยทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับโครงการสาธารณสุข และอาจได้รับลักษณะเชิงเมื่อมามาใช้บวิการ เช่น

บริการตี่ ไม่เลียค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น ถึงแม้ว่าการให้บริการของเจ้าหน้าที่จะล่าช้าไปบ้าง สครีกอุ่นนี้ก็ยังมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ลักษณะมากใจ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการกับระยะเวลาที่ต้องรับบริการต้านภาระวางแผน ครอบครัวของสครีตี่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านนั้น มีแบบแผนความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกันที่พบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวคือ สครีที่ใช้เวลารอรับบริการไม่นานมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงกว่าสครีที่ใช้เวลารอรับบริการนานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสครีที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านนั้น พบว่า ถึงแม้สครีที่ใช้เวลารอรับบริการไม่นานจะมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสครีที่ใช้เวลารอรับบริการนาน แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสครีกุ่มมีประลัยการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานในหมู่บ้าน ทำให้ได้เป็นมืออาชีพต่างๆ ที่เกิดขึ้นขณะทำงานได้ดี ซึ่งมีความเข้าใจถึงขั้นตอนการให้บริการของเจ้าหน้าที่อาจจะล่าช้าไปบ้าง ดังนั้นจะระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการซึ่งมีผลกระทบต่อระดับความพึงพอใจของสครีกุ่มต้องกล่าวว่าไม่น่าเมื่อจากผลการศึกษาที่พบหลังจากการเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านมาพิจารณาผู้มาใช้บริการ ปรากฏว่า เหตุผลที่สัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการกับระดับความพึงพอใจของสครีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ตรงกับข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปร ยกเว้นสครีที่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน แม้ว่าความสัมพันธ์นี้จะแตกต่างจากข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปรก็ตาม แต่ทิศทางความสัมพันธ์นี้เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นมาตราเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสครีต่อบริการต้านภาระวางแผนครอบครัว เช่นเดียวกับสครีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น

**ศูนย์ฯ ทดสอบพหุครรุ่น**

ลูกปะเพย์ทัวร์ไปแล้ว พบว่า ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสครีในภาคใต้ต่อการต้านภาระวางแผนครอบครัว กล่าวคือ สครีที่ใช้เวลารอรับบริการไม่นานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสครีที่ใช้เวลารอรับบริการนานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แม้ว่าจะนานตัวแปรเที่ยวกับลักษณะทางประชุม กิจกรรม กิจกรรม และสังคมของสครีมีความต่างกันในภูมิภาคคุณ ที่ปรากฏว่าแบบแผนความสัมพันธ์ยังคงเดิม แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการกับระดับความพึงพอใจของสครีในภาคใต้จะมีอัตราเฉลี่ย 25-34 ปี สครีที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และสครีที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ตาม แต่ทิศทางของความสัมพันธ์นี้เป็นไปตามสมมติฐาน ลักษณะสครีในภาคใต้ต่อการต้านภาระวางแผนครอบครัวที่ต้องใช้เวลาอย่างยาวนานกว่าสครีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสครีอย่างน้อยก็มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งก่อนและหลังการควบคุมตัวอย่างตัวแปรลักษณะทางประชุม กิจกรรม และสังคม ยกเว้น

ผลรัฐมนตรีที่มีวิชาชีวนาน 3 หมื่นปี และสคร.ที่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน ที่พบว่า ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสคร.อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับ สคร.ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน กลับพบว่า ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการไม่มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจของสคร.ต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว การที่พบว่าระยะเวลาที่ใช้รอ รับบริการมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสคร.ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อมา อาจเป็นผลมาจากการบังคับทางเศรษฐกิจและ สังคม ยังเป็นผลมาจากการกระบวนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางผู้นำห่วงใยในการ บริหารฯ และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีทางการแพทย์ ซึ่งเป็นผลทำให้สคร.ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นในชั้นพื้นฐานส่วนมากทางทักษะทาง การค้ารังขี้วิเศษมากขึ้น นอกจากนี้ สคร.กลุ่มนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร และมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จึงทำให้สคร.จำเป็นต้อง ใช้วิธีคุ้มกันเด็กเพื่อจำกัดขนาดครอบครัว โดยนำไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถาน พยาบาล และโดยที่สคร.กลุ่มนี้มีโอกาสที่จะเลือกใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถาน พยาบาลประจำอยู่ ได้น้อยกว่าสคร.ในภาคใต้ เนื่องจากสคร.ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีฐานะทาง เศรษฐกิจและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าสคร.ในภาคใต้ จึงเป็นไปได้ที่สคร.ในภาคตะวันออก- เฉียงเหนือจะนำไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลของรัฐมากกว่าสคร.ในภาคใต้ สคร.ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีโอกาสพบเห็นหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการให้บริการของ เจ้าหน้าที่มากกว่าสคร.ในภาคใต้ สคร.ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีความเข้าใจกระบวนการ ทำงานและเห็นใจเจ้าหน้าที่มากกว่าสคร.ในภาคใต้ ตั้งแต่นั้นระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการจึงมีผล ต่อระดับความพึงพอใจของสคร.ที่ต้องบริการด้านการวางแผนครอบครัวของสคร.ในภาคตะวันออก- เฉียงเหนือน้อยกว่าสคร.ในภาคใต้ จึงอาจสรุปได้ว่า ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการมีผลต่อระดับ ความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวเฉพาะสคร.ในภาคใต้

## ผู้ดูแลเรียนรู้ที่ดีที่สุด

## คุณพ่อส่งการเมืองไทยฯลัย

**ตารางที่ 18** ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตว์ต่อบิการห้ามการร่วมแผนครอบครัว ข้าราชการ  
ระยะเวลาที่ใช้รอรับนักวิการ การเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน และภาค

ระยะเวลาที่ใช้รอรับนักวิการ และการเป็นสมาชิกของ กลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
เขตชัยภูมิ	4.60	0.60	4.60	0.60	4.60	0.60
จังหวัดชัยภูมิ	4.60	0.60	4.60	0.60	4.60	0.60
F = 0.0000*			F = 0.0000*			
<b>ไม่เป็นสมาชิก</b>						
รอคอยไม่นาน	11.29	475	2.62	10.42	385	2.73
รอคอยนาน	10.13	31	3.31	8.59	22	3.05
F = 5.5543*			F = 9.2359*			
<b>เป็นสมาชิก</b>						
รอคอยไม่นาน	11.55	175	2.71	10.78	201	2.81
รอคอยนาน	11.91	11	4.28	9.13	8	1.73
F = 0.1640			F = 2.7313			

\* มีระดับนัยสัมฤทธิทางสถิติที่ .05

## 2. ระยะเวลาที่อยู่อาศัยไปยังสถานบิการ

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยไปยังสถานบิการ น่าจะมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตว์ โดยครัวเรือนที่อยู่อาศัยห่างจากสถานบิการมากที่สุด น่าจะมีโอกาสเข้าถึงแหล่งบริการได้ต่างกัน กล่าวคือ สตว์ที่เดินทางในระยะเวลาใกล้ป่าจะมีโอกาสเข้าถึงแหล่งบริการได้มากกว่าสตว์ที่เดินทางในระยะเวลาไกล ข้ออาชญากรรมล้วนผลกระทำที่อยู่ต่ำกว่าจะมีความพึงพอใจของสตว์ โดยสตว์ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบิการในระยะเวลาใกล้ก่ออาชญากรรมมากกว่าสตว์ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบิการในระยะเวลาไกลกว่า

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ในตารางที่ 19 กรณีที่จะควบคุมด้วยตัวแปรอื่น พบร้า สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลมีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้ไม่นานมากนัก และความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสตรีในภาคใต้ กลับพบว่า สตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจ เป็น เพราะในปัจจุบันประเทศไทยมีระบบบริการสุขภาพชุมชนที่ให้บริการในชุมชนของประเทศไทยสามารถเข้าถึงบริการ สาธารณสุขชุมชน (primary health care) โดยเฉพาะบริการด้านการวางแผนครอบครัว ซึ่งจะเห็นได้จากการสำรวจมาตราฐานการคุณภาพในประเทศไทย ครั้งที่ 3 (CPS 3) ปี พ.ศ. 2527 ซึ่งพบว่า ร้อยละ 88 ของสตรีชนบทที่สมรสแล้วอาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะอนามัยหรือ โรงพยาบาลห้องอุบัติภัยในรัศมีไม่เกิน 5 กิโลเมตร (Kamnuansilpa and Chamratrithirong, 1983: 75) ซึ่งอาจ เป็นผลจากการขยายจานวนหน่วยบริการและการปรับปรุงการคุณภาพ จึง ทำให้สตรีที่มีที่อยู่อาศัยห่างไกลจากสถานบริการสามารถเข้าถึงแหล่งบริการได้ไม่ยากต่างจาก สตรีที่มีที่อยู่อาศัยใกล้กับสถานบริการ ดังนั้นระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการจึง ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของสตรีเมื่อไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานบริการ และไม่มีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีที่เข้าใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัว

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว ตามเกณฑ์  
ระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ และภาค

ระยะทางจากที่อยู่อาศัย	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคใต้	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
ไม่ใช่สถานบริการ	ศ. เฉลี่ย เลขคณิต จำนวน มาตราฐาน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตราฐาน	ศ. เฉลี่ย เลขคณิต จำนวน มาตราฐาน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตราฐาน
ระยะทางไกล	11.54	320	2.85	10.32
ระยะทางใกล้	11.22	491	2.64	10.44
$F = 2.6475$		$F = 0.2595$		

เมื่ออายุของสตรีเป็นตัวแปรควบคุม ปรากฏผลในตารางที่ 20 ดังนี้คือ สตรีในภาคตะวันออก เนียงเหนืออยู่กลุ่มอายุ ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้ไม่น้อยกว่าสิบเมตร สำหรับสตรีที่อยู่ในภาคใต้ พนักงานสตรีในกลุ่มอายุ 15-24 ปี และกลุ่มอายุ 35-49 ปีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้ไม่ถึงห้าเมตรพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้ห้าเมตรไม่น้อยกว่าสิบเมตรและสำหรับสตรีในกลุ่มอายุ 25-34 ปีนั้น ปรากฏว่าพบความล้มเหลวนี้ที่ศักดิ์สิทธิ์ของสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้กับกลุ่มมีระดับความพึงพอใจต่ำกว่าสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกล แต่ความแตกต่างนี้น้อยนับถ้วนสักเท่าไรสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้ห้าเมตรที่รู้สึกว่าเสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าสตรีที่เดินทางไกลจากสถานพยาบาล โดยการประช่าล้มเหลวนี้ฟานลีล์ต่างๆ และจีพาร์ติชั่นการวางแผนครอบครัวที่ต้องเสียเงินในการดำเนินการให้มีการใช้เวลาก่อการเปลี่ยนแปลงในชีวิตต่างๆ จึงทำให้เจ้าหน้าที่และสตรีที่เดินทางไกลนี้ได้รู้จักกันและมีความคุ้นเคยกัน เมื่อสตรีมาใช้บริการห้องน้ำสาธารณะแล้วสตรีที่เดินทางไกลจะให้รับการต้อนรับที่ดี และให้รับการดูแลเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ ดังนี้ระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการจึงไม่ทำให้สตรีไม่พึงพอใจต่อบริการห้องน้ำสาธารณะและครอบครัว จากรายงานทั้งกล่าวและสอดคล้องกับความคุ้นเคยกัน ด้วยอายุของสตรีแล้วพบว่า ความล้มเหลวนี้ระหว่างระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการกับการเดินทางพึงพอใจของสตรีในภาคตะวันออก เนียงเหนืออยู่ในทุกกลุ่มอายุ ตรงกับข้อค้นพบในระยะที่ 2 หัวแบบ แต่สำหรับสตรีในภาคใต้กลุ่มอายุ 15-24 ปี และกลุ่มอายุ 35-49 ปี แม้ว่าความล้มเหลวนี้ดังกล่าวจะมีศักดิ์สิทธิ์ของสตรีที่ต้องเดินทางไกลในระยะที่ 2 หัวแบบก็ตาม แต่ที่ศักดิ์สิทธิ์ของความล้มเหลวนี้ที่เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนี้อายุของสตรีไม่ผลต่อระยะทางเดินทางพึงพอใจของสตรีท่องเที่ยวที่เดินทางไปใช้บริการห้องน้ำสาธารณะ ดังนี้

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิศวกรรับวิชาการต้านภัยธรรมชาติ ตามวัยทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการและอายุของสหวิศวกร และภาค

วัยทางจากที่อยู่อาศัย	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน
ไปยังสถานบัณฑิการและอายุของสหวิศวกร						
เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน			
อายุ 15-24 ปี						
วัยทางใจกล้ม	11.44	72	2.38	10.28	36	3.13
วัยทางไม่กล	10.83	104	2.54	9.89	116	2.85
	F = 2.6465			F = 0.4906		
อายุ 25-34 ปี						
วัยทางใจกล้ม	11.25	149	3.02	10.05	110	2.63
วัยทางไม่กล	11.08	240	2.75	10.51	280	2.83
	F = 0.3390			F = 2.2535		
อายุ 35-49 ปี						
วัยทางใจกล้ม	12.05	99	2.86	10.96	50	2.87
วัยทางไม่กล	11.74	147	2.47	10.70	165	2.73
	F = 0.8151			F = 0.3314		

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อความคุ้มตัวยานภัยบุตรที่มีชีวิตของสหวิศวกร (ตารางที่ 21) พบร้า สหวิศวกร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งที่นั่นไม่บุตรที่มีชีวิตและบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน และสหวิศวกรที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไปที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในวัยทางใจกล้มมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสหวิศวกรที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในวัยทางไม่กลอย่างไม่น้อยถ้าคุณทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษานี้พบ เช่นเดียวกับความล้มเหลวในระดับ 2 หัวประ แต่สำหรับในภาคใต้กลับพบว่า ความล้มเหลวที่จะเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการกับระดับความพึงพอใจ

ของสหวัตถุที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไป มีพิธีทางตรงข้ามกับข้อห้ามในระดับ 2 ด้วยเช่นเดียวกัน สำหรับเด็กที่ต้องรับการฉีดวัคซีนที่ต้องห้าม เช่นเดียวกับเด็กที่ต้องห้ามในระดับ 2 ทั่วไป กล่าวคือ สหวัตถุที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทาง เมื่อใกล้มาจะตับความพึงพอใจสูง กว่าสหวัตถุที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสหวัตถุที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไปนั้น ส่วนหนึ่งมีประสาทการฟังใช้วิธีคุยกันบันดิต ชนิดต่างๆ มากกว่าสหวัตถุที่มีชีวิตและสหวัตถุที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน จึงทำให้สหวัตถุกลุ่มนี้ไปเข้าบวกรากต้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลป้อยครั้งกิน่าจะมีความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่และเห็นใจเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้อาจเป็นไปได้ว่า สหวัตถุกลุ่มนี้บางส่วนอาจใช้วิธีคุยกันเมืองชนิดบางครั้ง การท่าทางกันตัวยัง เนี่ยงๆ กาลสหวัตถุกลุ่มตั้งกล้ามเนื้อจนบุตรที่เพียงพอ กับความต้องการแล้ว สหวัตถุกลุ่มนี้ก็จะไม่ไปเข้าบวกรากต้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาล ตั้งแต่เมื่อระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการจึงไม่มีผลต่อจะตับความพึงพอใจของสหวัตถุกลุ่มนี้ ส่วนสหวัตถุที่ไม่มีชีวิตและสหวัตถุที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน บังคับพบว่า ความล้มเหลวนี้จะห่วงจะตับความพึงพอใจของสหวัตถุกับระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการมีพิธีทางตรงข้ามกับสหวัตถุที่มีชีวิตของสหวัตถุที่ไม่มีชีวิต ตั้งแต่เมื่อจำนวนบุตรที่มีชีวิตของสหวัตถุไม่มีผลต่อจะตับความพึงพอใจของสหวัตถุที่บังคับต้านการวางแผนครอบครัว



# ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิ่งวิการต้านภาระวางแผนครอบครัวฯ จำแนกตามระยะเวลาจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการและจำนวนบุคลากรที่มีชีวิต และภาค

ระยะเวลาจากที่อยู่อาศัย	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
ไปยังสถานบริการ และจำนวนบุคลากรที่มีชีวิต	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	มาตราฐาน	
เลขคณิต จำนวน มาตรฐาน						
<b>ในภูมิภาคที่มีชีวิตและภูมิภาคที่มีชีวิต 1-2 หน่วย</b>						
ระยะเวลาใกล้	11.35	212	2.76	10.18	112	2.74
ระยะเวลาไกล	11.10	303	2.70	10.54	287	2.88
	F = 1.0807			F = 1.3316		
<b>ภูมิภาคที่มีชีวิต 3 หน่วยขึ้นไป</b>						
ระยะเวลาใกล้	11.92	108	3.00	10.51	84	2.89
ระยะเวลาไกล	11.43	188	2.54	10.33	274	2.75
	F = 2.2374			F = -0.2681		

เมื่อเปรียบเทียบของสหวิ่งวิการที่เข้ามาร่วมพิจารณาในฐานะตัวแปรควบคุม (ตารางที่ 22) พบว่า สหวิ่งวิการต้านภาระวางแผนครอบครัวที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมและสหวิที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรมที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาใกล้ มีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสหวิที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาไกล เสียก่อนอย และความแตกต่างนี้ไม่ได้ถูกทางสถิติ ส่วนการตรวจสอบความล้มเหลวนี้จะหัวใจระดับความพึงพอใจของสหวิทในภาคใต้กับระยะเวลาจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ พบว่า ความล้มเหลวนี้ ตั้งกล่าวของสหวิทที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมมีศักยภาพรองข้างกับล้มเหลวนี้ แต่ระดับในระดับ 2 ตัวแปร โดยสหวิทที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาใกล้ มีระดับความพึงพอใจต่ำกว่าสหวิทที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาไกล แต่ความแตกต่างนี้ไม่ได้ถูกทางสถิติ ส่วนสหวิทที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรมกลับพบว่า ศักยภาพของความล้มเหลวนี้แตกต่างไปมากขึ้นคันพบในระดับ 2 ตัวแปร กล่าวคือ สหวิทที่เดินทางจาก

ที่อยู่อาศัยไปยังสถานบวชการในระยะทางไกลมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสหวิธีเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบวชการในระยะทางใกล้ แต่ความแตกต่างนี้ไม่นิยส์เดินทางสหวิธี ทั้งนี้อาจเนื่องจากล้วนอยู่ในส่วนใหญ่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจดี อาจมีทางเลือกที่จะไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลของรัฐหรือเอกชนที่อยู่ใกล้ที่อยู่อาศัยของสหวิธีได้ตามธรรมด้องการ ดังนั้นระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบวชการไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิธี จากการศึกษาอาจสรุปได้ว่า เมื่อใช้ประมาณการอาชีพของสหวิธีเข้ามาจำแนกพิจารณาในฐานะหัวแบบคุณคุณแล้ว ปรากฏว่าความล้มเหลวของสหวิธีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบวชการกับระยะความพึงพอใจของสหวิธีที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้ส่วนใหญ่ มีทิศทางของความล้มเหลวที่ต่างกันขึ้นอยู่กับภาค 2 ด้วยประยุกต์เว้นแต่ภาคใต้ที่ประมาณการอาชีพคนกรุงเทพมหานคร เกษตรกรรมแม้ว่าความล้มเหลวที่ต่างกันจะมาจากต่างๆ กันในระยะห่าง 2 ด้วยประยุกต์เว้นแต่ภาคใต้ที่ทิศทางของความล้มเหลวที่เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนั้นประมาณการอาชีพของสหวิธีไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิธีที่อบรมวิการด้านการวางแผนครอบครัว

**ตารางที่ 22** คำเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิธีท่องวิการด้านการวางแผนครอบครัว ตามระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบวชการและประมาณการอาชีพ และภาค

ระยะทางจากที่อยู่อาศัย ไปยังสถานบวชการ และประมาณการอาชีพ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้	
	คำเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	คำเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		
<b>ในภาคเกษตรกรรม</b>						
ระยะทางใกล้	11.52	295	2.87	10.09	122	2.81
ระยะทางไกล	11.22	473	2.64	10.46	407	2.82
	F = 2.1754		F = 1.5906			
<b>นอกภาคเกษตรกรรม</b>						
ระยะทางใกล้	11.80	25	2.61	10.70	74	2.76
ระยะทางไกล	11.28	18	2.80	10.40	154	2.81
	F = 0.3932		F = 0.6005			

เมื่อเข้ารายได้ของสหกรณ์มาเป็นตัวแปรควบคุม ผลในตารางที่ 23 แล้วจะเห็นว่า สหกรณ์จะวันออกเงินอื้นที่มีรายได้ต่ำ รายได้ปานกลาง และรายได้สูง ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลอย่างนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนระยะเดินทางเพียงพอใจของสหกรณ์ในภาคใต้พบว่า ความล้มเหลวนี้ระหว่างระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการกับระยะเดินทางเพียงพอใจของสหกรณ์ที่มีรายได้ต่ำ และสหกรณ์ที่มีรายได้ปานกลางนั้น มีทิศทางเช่นเดียวกับสมมติฐาน แต่แตกต่างจากข้อที่หนึ่งในระดับ 2 ตัวแปร กล่าวคือ สหกรณ์เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลอย่างนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นผลจากแรงบันดาลใจเริ่มต้นและสังคมที่ทำให้สหกรณ์มีรายได้ต่ำ และสหกรณ์ที่มีรายได้ปานกลาง จะเป็นต้องใช้วิธีคุณภาพเน็ตเพื่อจัดเก็บข้อมูลครอบครัว โดยสหกรณ์ส่วนนี้จะเลือกใช้วิธีการห้ามการวางแผนครอบครัวที่สูงที่สุดอย่างรัฐบาล ก่อนที่จะเดินทางกลับบ้านของตน เนื่องจากเสียค่าใช้จ่ายต่อ ตั้งนี้ระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการซึ่งไม่มีผลกระทบต่อระยะเดินทางเพียงพอใจของสหกรณ์ส่วนนี้ แต่ในส่วนของสหกรณ์ที่มีรายได้สูงนั้น ยังคงพบว่าความล้มเหลวนี้ตั้งกล่าวมีทิศทางกลับกันกับสมมติฐาน บุคลากรกับข้อที่หนึ่งในระดับ 2 ตัวแปร คือ สหกรณ์เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้ มีระยะเดินทางเพียงพอใจต่ำกว่าสหกรณ์ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลอย่างนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงว่า เมื่อควบคุมตัวแปรรายได้ของสหกรณ์แล้วพบว่า ความล้มเหลวนี้ระหว่างระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการกับระยะเดินทางเพียงพอใจของสหกรณ์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีทิศทางตรงกันข้ามกับข้อที่หนึ่งในระดับ 2 ตัวแปร แต่สำหรับสหกรณ์ในภาคใต้ที่มีรายได้ต่ำ และสหกรณ์ที่มีรายได้ปานกลางนั้น แม้ว่าความล้มเหลวนี้ตั้งกล่าวจะแตกต่างจากข้อที่หนึ่งในระดับ 2 ตัวแปร ก็ตาม แต่ทิศทางความล้มเหลวนี้ก็เป็นไปตามสมมติฐาน ตั้งนี้รายได้ของสหกรณ์ไม่มีผลต่อระยะเดินทางเพียงพอใจของสหกรณ์ที่ห้ามวางแผนครอบครัว

## จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตวิ์ต่อวิการห้ามการวางแผนหารือครัว จำแนกตามระดับทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการและรายได้ และภาค

ระดับทางจากที่อยู่อาศัย ไปยังสถานบริการ และรายได้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
<b>รายได้ต่ำ</b>						
ระดับทางไกล	11.38	198	2.99	11.50	8	3.02
ระดับทางไกล	11.00	316	2.68	10.56	41	3.39
	$F = 2.1866$		$F = 0.5293$			
<b>รายได้ปานกลาง</b>						
ระดับทางไกล	11.78	87	2.63	10.49	80	2.82
ระดับทางไกล	11.63	116	2.53	10.30	242	2.72
	$F = 0.1743$		$F = 0.2876$			
<b>รายได้สูง</b>						
ระดับทางไกล	11.79	34	2.58	10.11	108	2.77
ระดับทางไกล	11.63	57	2.55	10.58	268	2.83
	$F = 0.0859$		$F = 2.1562$			

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลจากการวิเคราะห์ตัวแปรความพึงพอใจของสตวิ์มาเป็นตัวแปรควบคุม (ตารางที่ 24)

พบว่า สตวิ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งที่มีวิเคราะห์ตัวแปรความพึงพอใจปีที่ 4 และต่ำกว่า และสตวิ์ที่มีวิเคราะห์ตัวแปรความพึงพอใจปีที่ 4 ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระดับทางไกลมีวิเคราะห์ตัวแปรความพึงพอใจสูงกว่าสตวิ์ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระดับทางไกล แต่ความแตกต่างนี้ไม่ถูกยืนยันทางสถิติ ส่วนในภาคใต้มีน้อยคงพบว่า หวานมันทันทีระหว่างวิเคราะห์ตัวแปรความพึงพอใจของสตวิ์ที่มีวิเคราะห์ตัวแปรความพึงพอใจปีที่ 4 และต่ำกว่า และ

ลศรที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้จะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ต่างๆ นั่น มีพิธีทางของความสัมพันธ์ตรงข้ามกับสมมติฐาน กล่าวคือ ลศรที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้มีระดับความพึงพอใจต่อการเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกล และเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทาง เหตุภัยและสังคมในปัจจุบัน จึงทำให้ลศรทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้มองเห็นว่า การมีครอบครัวขนาดเล็ก เป็นสิ่งที่เป็นผลด้วยความรับรู้ว่า เป็นสิ่งที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และเป็นวิถีชีวิตร่องคนรุ่นใหม่ไม่ว่าจะมีระดับการศึกษาใดก็จะยอมรับรวมทั้งสูงเกี่ยวกับการมีครอบครัวขนาดเล็ก ดังนั้นจะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการจึงไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการนำไปใช้บริการที่้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาล และไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของลศรที่สูงนี้ สาหัสผลการศึกษาที่พบหลังจากใช้ระดับการศึกษาของลศรที่เข้ามาร่วมพิจารณาในฐานะตัวแทนคุณแม่ ปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการกับระดับความพึงพอใจของลศรทั้งในฯ เศษวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้นี้ มีพิธีทางของความสัมพันธ์ตรงกับข้อค้นพบในระดับ 2 ทั่วไป ดังนั้นจะระดับการศึกษาของลศรที่ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของลศรที่ยอมรับวิการที่้านการวางแผนครอบครัว



# ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีต่อบริการต่างๆ ในการวางแผนครอบครัว จำแนก  
ตามระดับทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการและระดับการศึกษา และภาค**

ระดับทางจากที่อยู่อาศัย	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
ไปยังสถานบัณฑิการ และระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เลขคณิต จำนวน มาตรฐาน	เลขคณิต จำนวน มาตรฐาน
<b>ขั้นประดิษฐ์ปีที่ 4 และดีกว่า</b>						
ระดับทางใกล้	11.62	230	2.96	10.39	134	2.79
ระดับทางใกล้	11.25	365	2.63	10.52	416	2.82
	$F = 2.5660$			$F = 0.2207$		
<b>สูงกว่าขั้นประดิษฐ์ปีที่ 4</b>						
ระดับทางใกล้	11.33	90	2.55	10.18	62	2.84
ระดับทางใกล้	11.14	126	2.69	10.21	145	2.81
	$F = 0.2752$			$F = 0.0072$		

เมื่อใช้การเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านเข้ามาเป็นตัวแปรควบคุม ผล  
ปรากฏในตารางที่ 25 ดังนี้คือ สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งที่ เป็นสมาชิกและไม่ เป็นสมาชิก  
ของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน ที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในระดับทางในลักษณะดังนี้  
ความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในระดับทางไม่ถอยย่างไน้ดี  
น้อยสำหรับทางลัดดี แต่คงว่า การเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจ  
ของสตรี ส่วนร้านอาหารให้ดี ยังคงพบว่า ความล้มเหลวนี้จะห่างระดับความพึงพอใจของสตรีทั้งที่  
เป็นสมาชิกและไม่ เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านกับระดับทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถาน  
บัณฑิการนี้ มีที่ทางของความล้มเหลวที่ควรขึ้นมาเก็บสมมติฐานที่ตั้งไว้ ก่อนที่ สตรีที่เดินทางจาก  
ที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในระดับทางใกล้ลักษณะดังความพึงพอใจต่ำกว่าสตรีที่ เดินทางจากที่อยู่  
อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในระดับทางใกล้ และเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคงว่า

การเป็นสมาชิกหรือไม่ เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านของสตรีในภาคใต้ที่นี่ ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว เนื่องจากสตรีกลุ่มนี้ยังมีอัตราคุณกำเนิดต่ำที่สุด (ภาคใต้มีอัตราคุณกำเนิด เท่ากับร้อยละ 46.6) จึงทำให้รัฐบาลให้เวงห้ามิยากรงการวางแผนครอบครัวเข้าสู่ระดับกฎหมายมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตชนบท และที่ที่ห่างไกลจากสถานบริการ ดังนั้นสตรีในภาคใต้จึงได้วางการสนใจและศูนแลเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี เพื่อให้สตรีใช้วิธีคุณกำเนิดอย่างทราบด้วยตัวเองที่นี่ ดังนั้นไม่ว่าสตรีกลุ่มนี้จะเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลหรือในระยะทางใกล้ๆ กันล้วนฟื้นความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวที่ไม่แตกต่างกัน

**ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว ตามระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการและการเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน และภาค**

ระยะทางจากที่อยู่อาศัย ไปยังสถานบริการ และการเป็นสมาชิกของ กลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน
ระยะทางใกล้	11.48	209	2.79	10.23	108	2.88
ระยะทางไกล	11.11	274	2.59	10.32	296	2.73

ไม่เป็นสมาชิก

ระยะทางใกล้	คุณค่าทางสถิติ					
	F = 2.3127	F = 0.0890	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เลขคณิต
ระยะทางใกล้			73	11.68	3.19	10.26
ระยะทางไกล			111	11.46	2.55	10.84
	F = 0.2811	F = 1.5528				

ลากจากภาระที่ในระดับ 2 ตัวแปรของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ  
พบว่า สตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลมีร้อยละความพึงพอใจสูงกว่า  
สตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้ชิดมากน้อยกว่า สตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลอย่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำ  
ตัวแปรลักษณะทางประชากร เชื้อชาติและสังคม เข้ามาวิเคราะห์ในฐานะตัวแปรควบคุม ก็ยัง  
คงพบความสัมพันธ์ที่ตรงกับข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปร สำหรับในภาคใต้ก่อนที่จะควบคุมตัวแปร  
ตัวแปรอื่น ปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการกับระดับความ  
พึงพอใจของสตรีที่เดินทางครั้งข้ามกับสมมติฐาน กล่าวคือ สตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถาน  
บริการในระยะทางไกลมีร้อยละความพึงพอใจต่ำกว่าสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ  
ในระยะทางใกล้ชิดอย่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำตัวแปรอื่นเข้ามาวิเคราะห์แล้ว ก็ยังคง  
พบว่าความสัมพันธ์ทั้งกล่าวหารังเก็บข้อมูลในระดับ 2 ตัวแปร ยกเว้นสตรีกุ่มอายุ 15-24 ปี  
และสตรีกุ่มอายุ 35-49 ปี สตรีที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไป สตรีที่ประกอบอาชีพนัก  
ภาค เกษตรกรรม สตรีที่มีรายได้ต่ำ และสตรีที่มีรายได้ปานกลาง ที่พบว่าความสัมพันธ์นี้มีทิศทาง  
เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งในครั้งกับข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปร กล่าวคือ สตรีที่เดินทางจากที่อยู่  
อาศัยไปยังสถานบริการในระยะทางไกลมีร้อยละความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่เดินทางจากที่อยู่อาศัย  
ไปยังสถานบริการในระยะทางใกล้ชิด แต่เป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็น  
ผลจากการขยายจ้านวนของงานวิเคราะห์และการปรับปรุงการคุณภาพ จึงทำให้สถานพยาบาล  
ได้แก่ สถานอนามัย หรือโรงพยาบาลลอยู่ห่างจากที่อยู่อาศัยของสตรีชนบทไม่เกิน 5 กิโลเมตร ซึ่ง  
สตรีที่มีที่อยู่อาศัยห่างไกลจากอ่าเภอหรือเขตชนฯ สามารถเข้าถึงแหล่งบริการได้ไม่แตกต่างจากสตรี  
ที่มีที่อยู่อาศัยใกล้เขตชนบทหรือสถานพยาบาล ดังนั้นระยะทางที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยัง  
สถานบริการ จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของสตรีเพื่อมาใช้บริการต้านภัยวางแผนครอบครัว  
ที่สถานพยาบาล และมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีที่อบรมวิการต้านภัยวางแผนครอบครัว  
ทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้มาก

### 3. ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ

ผลงานวิจัยที่ผ่านมาแสดงว่าระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถาน  
บริการเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ เนื่องจากผู้ใช้บริการ  
บางส่วนต้องใช้เวลาเดินทางไกลเพื่อไปขอรับบริการต้านภัยวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาล  
ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้ ดังนั้นจึงต้องมีมาตรการเพื่อเป็น

แนวทางในการศึกษาครั้งนี้ว่า "สครวที่ใช้เวลาเดินทางฯ ก่อต่ออย่าง เห็นได้ชัดเจน หมายว่า ไม่ใช่ความพึงพอใจด้วยวิการที่ด้านการวางแผนครอบครัวมากกว่าสครวที่ใช้เวลาเดินทางจากก่อต่ออย่างเห็นได้ชัดเจน ไม่ใช่ยังสถานะวิการที่ด้าน"

ข้อมูลในตารางที่ 26 ก่อนที่จะควบคุมตัวอย่างแล้วเปรียบเทียบ ปรากฏว่าสครวทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้ ที่ใช้เวลาเดินทางจากก่อต่ออย่างเห็นได้ชัดเจนบ้างวิการในระหว่างเวลาที่ยานาน แต่ความแตกต่างนี้ไม่นัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการสร้างหน่วยบริการที่ด้านสุขภาพสูขในช่วงทศวรรษ 1970 (ระหว่างปี พ.ศ.2513-2522) และการปรับปรุงการอนุมัติในปี พ.ศ.2522 ซึ่งทำให้คนป่วยวิการที่ใกล้ที่สุดของรัฐทั้งหมดให้บริการด้านการวางแผนครอบครัวอย่างจากก่อต่ออย่างเห็นได้ชัดเจน 3.5 กิโลเมตร และใช้เวลาเดินทางน้อยกว่าครึ่งชั่วโมงในปี พ.ศ.2527 โดยหากไปยังวิการของรัฐที่ใกล้ที่สุดคือ สถานอนามัยตามดัง ซึ่งจะให้บริการเฉพาะยาเม็ดคุมกำเนิดและถุงยางอนามัย ล้วนเว้นคุมกำเนิดชนิดอื่นๆ นั่นสามารถนำไปใช้บริการได้ที่หน่วยบริการของรัฐในระดับที่สูงขึ้นไปคือ โรงพยาบาลชุมชน ซึ่งในช่วงเวลาเมื่อไม่นานมานี้การขยายขอบป้ายของโรงพยาบาลชุมชนให้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อาจสะท้อนให้เห็นว่า ระยะเวลาจากก่อต่ออย่างเห็นได้ชัดเจนในปี พ.ศ.2522-2527 ให้ที่ในปี พ.ศ.2527 หมู่บ้านโดยเฉลี่ยอยู่ในรัศมีอย่างน้อย 15 กิโลเมตรจากโรงพยาบาล (นิพนธ์ เทพวัลย์, 2530: 183-184) และเนื่องจากวิธีคุมกำเนิดที่สครวท้องไม่วันบวกราคาที่โรงพยาบาล เป็นวิธีที่น่าจะเป็นต้องกลับไปปรับบิการใหม่อีก หรือกลับไปแต่ไม่ป้องครั้ง เท่าไหร่ในการซื้อยาเม็ดคุมกำเนิด หันมายังเวลาที่ใช้เดินทางจากก่อต่ออย่างเห็นได้ชัดเจน ไม่ใช่ยังสถานะวิการในฝ่ายนี้จะเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัว และไม่มีผลกระทบต่อระดับความพึงพอใจของสครวที่มีต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัว

## จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 26** ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตว์ต่อบริการทั้งการวางแผนครอบครัว ฯ แผนก  
ตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการ และภาค

ระยะเวลาที่ใช้เดินทาง จากที่อยู่อาศัยไปยัง สถานบัณฑิการ	ภาคตะวันออก เนียงเหนือ			ภาคใต้				
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน
ระยะเวลาสั้น	11.47	383	2.77	10.48	399	2.76		
ระยะเวลานาน	11.21	420	2.72	10.36	361	2.87		
	F = 1.7982			F = 0.3071				

เมื่อควบคุมด้วยอายุของสตว์ (ตารางที่ 27) พบว่า สหรัฐไม่ภาคตะวันออก–  
เนียงเหนือทุกกลุ่มอายุ ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในระยะเวลาที่สั้นกว่า  
จะตับความพึงพอใจสูงกว่าสตว์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในระยะเวลาที่  
ยาวนาน แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสตว์ที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ พบว่า สตว์ใน  
กลุ่มอายุ 15–24 ปี และสตว์กลุ่มอายุ 35–49 ปี ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถาน  
บัณฑิการในระยะเวลาที่สั้นกว่าตับความพึงพอใจสูงกว่าสตว์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยัง  
สถานบัณฑิการในระยะเวลาที่ยาวนานอย่างน้อยไม่น้อยลักษณะทางสถิติ แต่สหรัฐสหรัฐในกลุ่มอายุ 25–34  
ปีกลับพบว่า ความลับที่นี้หายไป แต่ความพึงพอใจของสหรัฐกับระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่  
อาศัยไปยังสถานบัณฑิการมีพิษทางของความลับที่นี้คงขึ้นกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ สตว์ที่ใช้  
เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในระยะเวลาที่สั้นกว่าตับความพึงพอใจต่ำกว่าสตว์ที่  
ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบัณฑิการในระยะเวลาที่ยาวนานอย่างน้อยไม่น้อยลักษณะทาง  
สถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสหรัฐในกลุ่มอายุนี้ เป็นสหรัฐที่อยู่ในวัยที่พร้อมจะมีบุตรให้สูงกว่าสหรัฐใน  
กลุ่มอายุอื่นๆ แต่ภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อาจทำให้สหรัฐเหล่านี้ฯ เป็นเหตุของ  
ฯ จำกัดขนาดครอบครัว และส่วนใหญ่ใช้วิธีคุมกำเนิดชนิดซึ่งคราว ให้สหรัฐต่ำกว่ากลุ่มนี้ฯ ใช้  
บริการต้านการวางแผนครอบครัวที่ลาก่อนพยาบาลทั้งสองวิธี เอกชนพาหนะ รวมเงินเดือนของ

แท้และบุคคล แล่งๆให้เห็นว่า สครีกสู่นี้มีความจำเป็นต้องใช้วิธีหมุนแก่นิด หังนั้นจะระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ทำการจึงไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการไปรับนิภารต้านการวางแผนครอบครัวที่สถานที่บ้านราล และไม่มีผลกระทบต่อระดับความพึงพอใจของสครีกที่มีต่อบริการที่มาการวางแผนครอบครัว จากการศึกษาอาจสรุปได้ว่า เมื่อใช้อายุของสครีเข้ามาร่วมพิจารณาในฐานะตัวแปรควบคุมแล้ว ปรากฏว่าความล้มเหลวระหว่างระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ทำการกับระดับความพึงพอใจของสครีทั้งในภาพรวมกันออกเฉียง เหนือและในภาคใต้ส่วนใหญ่ที่พิจารณาของความล้มเหลวเก็บข้อมูลบนในระดับ 2 ตัวแปร ยกเว้นสอดรัมภ์ภาคใต้ก่อนอายุ 25-34 ปี ที่พบว่าความล้มเหลวทั้งกล่าวด้วยข้อความที่ต้องการท่องข้อมูลเก็บข้อมูลบนในระดับ 2 ตัวแปร หังนี้มีอายุของสครีมีผลต่อระดับความพึงพอใจต่อบริการท้านการวางแผนครอบครัวเฉพาะสอดรัมภ์ภาคใต้ก่อนอายุ 25-34 ปีเท่านั้น



## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยของหมายพึงพอใช้ของสหวิศวกรรมวิเคราะห์ต่อบัวกิจการต้านทานภาระทางแพนคลาสบัว จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบันทึกการและอายุของสหวิศวกรรม

ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจาก ที่อยู่อาศัยไปยังสถานบันทึกการ และอายุของสหวิศวกรรม	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้			
	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน	เลขคณิต จำนวน มาตรฐาน เลขคณิต จำนวน มาตรฐาน			
<b>อายุ 15-24 ปี</b>					
ระยะเวลาสั้น	11.28 88 2.47 10.14 83 2.84				
ระยะเวลายาวนาน	10.86 87 2.52 9.72 68 2.98				
	F = 1.2548		F = 0.7959		
<b>อายุ 25-34 ปี</b>					
ระยะเวลาสั้น	11.19 183 2.91 10.39 219 2.71				
ระยะเวลายาวนาน	11.10 205 2.83 10.44 174 2.90				
	F = 0.0927		F = 0.0241		
<b>อายุ 35-49 ปี</b>					
ระยะเวลาสั้น	12.06 112 2.71 10.95 97 2.78				
ระยะเวลายาวนาน	11.61 128 2.65 10.62 119 2.74				
	F = 1.7160		F = 0.7499		

## ศูนย์วิทยบรังษยการ จุฬลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อนำมาจัดงานบุหรัฟฟ์ชั่วคราวของสหวิศวกรรมเป็นตัวแบบทั่วไป (ตารางที่ 28) ปรากฏว่า ทั้งสหวิศวกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งที่ไม่มีบุคลากรชีวิตร่วมกับบุคลากรชีวิตร่วมกัน 1-2 คน และสหวิศวกรรมที่มีบุคลากรชีวิตร่วมกัน 3 คนขึ้นไป ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบันทึกการในระยะเวลาที่สั้น มีภาวะดับความพึงพอใจสูงกว่าสหวิศวกรรมที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบันทึกการในระยะเวลาที่ยาวนาน แต่ความแตกต่างนี้ไม่ถึงเส้นทางสูงสุดที่ส่วนใหญ่ทางที่พบร้า สหวิศวกรรมที่มีบุคลากรชีวิตร่วมกัน 3 คนขึ้นไปที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบันทึกการในระยะเวลาที่

ล้วนเป็นด้านความพึงพอใจสูงกว่าสตอรี่ที่ใช้เวลาเดินทางฯ มากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่วิภาวนาระยะ เวลาที่ยาวนานอย่างนั้นผู้นัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นสตอรี่ที่ไม่มีบุตรที่มีชีวิตและมีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน กลับพบว่าความล้มเหลวนี้ระหว่างระดับความพึงพอใจของสตอรี่กับระยะเวลาระดับความพึงพอใจของสตอรี่ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่วิภาวนาระยะ เวลาที่สั้นเมื่อระดับความพึงพอใจต่ำ กว่าสตอรี่ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่วิภาวนาระยะ เวลาที่ยาวนานและเป็นความต้องการที่ไม่นัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสตอรี่ที่ไม่มีบุตรที่มีชีวิตและมีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คนนั้น อาจมีความรู้สึกเกี่ยวกับการใช้วิธีหมอกาเน็ทน้อยและมีความจำเป็นต้องใช้วิธีหมอกาเน็ทเพื่อเริ่มระยะห่างของภาระบุตร เนื่องจากสตอรี่กลุ่มนี้ยังมีประสบการณ์ในการใช้วิธีหมอกาเน็ทอย่างกว่าสตอรี่ที่มีบุตรจำนวนมาก ดังนั้นสตอรี่กลุ่มนี้จึงขาดความต้องการที่จะปรับตัวให้เข้ากับการต้านภาระวางแผนครอบครัวที่สูงขึ้นอย่างรุนแรง บ่งชี้ว่าในระยะเวลาระดับความพึงพอใจของสตอรี่ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่วิภาวนาระยะ เวลาที่สั้น เนื่องจากสตอรี่กลุ่มนี้ยังมีประสบการณ์ในการวางแผนครอบครัวที่ต้องการให้เข้ากับการต้านภาระวางแผนครอบครัวที่สูงขึ้นอย่างรุนแรง บ่งชี้ว่าในระยะเวลาระดับความพึงพอใจของสตอรี่ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่วิภาวนาระยะ เวลาที่สั้น 3 หนึ่งในนั้น มีตัวแปรที่มีผลต่อความพึงพอใจของสตอรี่ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่วิภาวนาระดับความพึงพอใจของสตอรี่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสตอรี่ในภาคใต้ที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนเป็นต้น ที่มีตัวแปรที่มีผลต่อความพึงพอใจของสตอรี่ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่วิภาวนาระดับความพึงพอใจของสตอรี่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน ที่พบว่าความล้มเหลวนี้ตั้งแต่ตัวแปรที่มีผลต่อความพึงพอใจของสตอรี่ที่ต้องการต้านภาระวางแผนครอบครัว เช่นสตอรี่ในภาคใต้ที่ไม่มีบุตรที่มีชีวิตและมีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คนเท่านั้น

## คุณภาพของทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตว์ต่อบริการห้องน้ำสาธารณะในช่วงครัว ฯ ตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ราชการและจานวนบุหรี่มีชีวิต และภาค

ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจาก ที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ราชการ และจานวนบุหรี่มีชีวิต	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	
ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี้ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี้ยงเบน
<b>ไม่มีบุหรี่มีชีวิตและมีบุหรี่มีชีวิต 1-2 ถุง</b>			
ระยะเวลาสั้น	11.29	257	2.72
ระยะเวลานาน	11.09	256	2.74
	$F = 0.7040$		$F = 0.3080$
<b>มีบุหรี่มีชีวิต 3 ถุงขึ้นไป</b>			
ระยะเวลาสั้น	11.83	126	2.87
ระยะเวลานาน	11.39	164	2.70
	$F = 1.7574$		$F = 1.9409$

**ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาชุมชน (ตารางที่ 29)** พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ความพึงพอใจของสตว์ทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในภาคใต้กับระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ราชการ มีพิสูจน์ที่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ทั้งสตว์ที่ประจำอยู่พื้นที่ในภาค เกษตรกรรมและนอกราช เกษตรกรรมที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ราชการในระยะเวลาที่สั้นกว่าตัวบ่งชี้ใจสูงกว่า สตว์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานที่ราชการในระยะเวลาที่ยาวนาน แต่ความแผลต่างนี้ไม่นัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสตว์ทั้ง 2 ภาคนี้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานของการอยู่อาศัยกับครอบครัวของพ่อแม่หลังจากแต่งงาน ต้องสตว์ที่หัวหมาจ้าเป็นต้องอาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่จะกระทำกันเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ ต่อจากนั้นเมื่อมารถของสตว์ที่จะแยก เวียนออกจากไปตั้ง

ครอบครัวของคนเมืองต่างหาก (Neolocal Residence) ซึ่งมักจะเป็นการปลูกบ้านเองในท้องจากบ้านของพ่อแม่ของสตรีหรือของสามี (นิพนธ์ เทพวัลย์, 2530: 45) ตั้งนี้แสดงรุ่่งปะกอบอาชีพในภาค เกษตรกรรมและนาหาร ภาค เกษตรกรรมจำเป็นต้องจำกัดขนาดครอบครัว โดยไปใช้บริการค้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาล ข้อมูลดังกล่าวมีผลนัยว่า ประเทศไทยอาชีพไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตรี ตั้งนี้น่าจะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ จึงไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีทั้ง 2 ภาค

**ตารางที่ 29** ผ้าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีที่บวกรหำหานการวางแผนครอบครัว จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการและประเทศไทยอาชีพ และภาค

ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจาก ที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ และประเทศไทยอาชีพ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	
ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เลขคณิต จำนวน มาตรฐาน	เลขคณิต จำนวน มาตรฐาน	
ภาคใต้			

#### ในภาคเกษตรกรรม

ระยะเวลาสั้น	11.44	358	2.78	10.40	268	2.77
ระยะเวลายาวนาน	11.22	401	2.72	10.39	264	2.89
$F = 1.2265$						$F = 0.0014$

#### นอกภาคเกษตรกรรม

ระยะเวลาสั้น	11.88	25	2.62	10.64	131	2.76
ระยะเวลายาวนาน	11.00	19	2.79	10.30	97	2.84
$F = 1.1526$						$F = 0.8352$

ศูนย์วิทยทรัพยากร บุคลากรและมหาวิทยาลัย



พึงพอใจของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีทิศทางของความลับที่นับถือจริงขึ้นซึ่งหันหน้าในระดับ 2 ตัวแปร แต่สำหรับสตรีในภาคใต้พบว่า ความลับพ้นอีกตั้งกล่าวล้วนให้ผู้ทิศทางตรงกับข้อหันหน้าในระดับ 2 ตัวแปร ยกเว้นสตรีที่มีรายได้ต่ำ ที่พบว่าความลับพ้นอีกตั้งทิศทางกลับกันมากขึ้นซึ่งหันหน้าในระดับ 2 ตัวแปร ตั้งนี้นิริยาได้ของสตรีมีผลต่อระดับความพึงพอใจต่อบริการห้ามการวางแผนครอบครัว เนื่องจากสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสตรีในภาคใต้มีรายได้ต่ำกว่าห้ามการวางแผนครอบครัว

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีต่อบริการห้ามการวางแผนครอบครัว จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบวชและการและรายได้ และภาค

ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบวช	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้				
ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เลข漉ต์	จำนวน	เลข漉ต์	จำนวน	มาตรฐาน
<b>รายได้ต่ำ</b>								
ระยะเวลาสั้น	11.38	235	2.86	10.45	20	2.80		
ระยะเวลายาวนาน	10.88	271	2.79	10.93	30	3.62		
	$F = 4.0317^*$			$F = 0.2545$				
<b>รายได้ปานกลาง</b>								
ระยะเวลาสั้น	11.57	102	2.65	10.51	160	2.68		
ระยะเวลายาวนาน	11.78	101	2.53	10.23	164	2.82		
	$F = 0.3455$			$F = 0.8809$				
<b>รายได้สูง</b>								
ระยะเวลาสั้น	11.62	45	2.65	10.48	214	2.84		
ระยะเวลายาวนาน	11.91	46	2.45	10.41	162	2.81		
	$F = 0.2961$			$F = 0.0459$				

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05



เมื่อคำานุมัติจะห้ามการศึกษาของสตรี (พารากรที่ 31) พบร.ว่า ห้ามสตรีเข้ามาแตะวันออก เนื่อง เนื่อง และในภาคที่ ที่มีระดับการศึกษาขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4 และต่อไป ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวล ที่ลึกลึคตับความพึงพอใจสูงกว่าครึ่งหนึ่ง ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาประมาณปีก่อนไม่น้อยกว่าเดือนสองสัปดาห์ต่อเดือน แต่สำหรับสตรีที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4 พบร.ว่า มีศักดิ์ของความลับทั้งหมด ระหว่างจะตับความพึงพอใจของสตรีกับระยะเวล ที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการใน ทรงข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ สตรีที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการใน ระยะเวลาที่ลึกลึคตับความพึงพอใจต่ำกว่าสตรีที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ ในระยะเวล ที่ประมาณปีก่อนไม่น้อยกว่าเดือนสองสัปดาห์ต่อเดือน ห้ามน้อจ เป็นเหตุสตรีที่มีระดับการศึกษา สูงย่อมมีความเข้าใจถึงระบบการทำงานและบัญญาที่พัฒนาให้ดี ตั้งนี้มีการใช้เวลา เดินทางนานเพื่อไปเข้ารับการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลซึ่งไม่มีอิทธิพลทำให้ระดับ ความพึงพอใจของสตรีกลับนั้นลดลงต่ำกัน ขาดผลการศึกษาอาจสูงได้ว่า เมื่อใช้ระดับการศึกษา ของสตรีเข้มกว่าจะพิจารณาในฐานะตัวแปรควบคุมแล้ว ปรากฏว่าความลับทั้งหมดระหว่างจะตับ ที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการกับจะตับความพึงพอใจของสตรีในภาคตะวันออก เนื่อง เนื่อง และในภาคที่มีระดับการศึกษาขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4 และต่อไป มีศักดิ์ของความลับ ทั้งหมดที่ร่วมกับข้อตกลงในระดับ 2 ตัวแปร ยกเว้นสตรีที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นปัจจุบันศึกษา ปีที่ 4 ที่พบว่าความลับทั้งหมดที่ร่วมกับข้อตกลงในระดับ 2 ตัวแปร หันนี้จะตับ การศึกษาของสตรีมีผลต่อระดับความพึงพอใจที่ยอมรับการด้านการวางแผนครอบครัว เนื่องจากสตรีใน ภาคตะวันออก เนื่อง เนื่อง และในภาคที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น

## คุณวทยทรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิทยาการห้ามการวางแผนครอบครัว จำแนกตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบูรณะและระดับการศึกษา และภาค

ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบูรณะและระดับการศึกษา	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้				
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน
<b>ขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4 และต่อไป</b>								
ระยะเวลาสั้น	11.58	274	2.82	10.68	280	2.77		
ระยะเวลายาวนาน	11.18	314	2.74	10.34	274	2.86		
	F = 2.9526			F = 1.9304				
<b>สูงกว่าขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4</b>								
ระยะเวลาสั้น	11.19	109	2.63	10.00	119	2.71		
ระยะเวลายาวนาน	11.28	106	2.67	10.43	87	2.93		
	F = 0.0625			F = 1.1093				

หลังจากนี้การเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านมาเป็นตัวแปรควบคุม (ตารางที่ 32) พบว่า ความสัมภัติระหว่างระดับความพึงพอใจของสหวิภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านมีน้อย มีติดเทาทางตรงปัจจุบันไม่มาก กล่าวคือ สหวิที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบูรณะวิการในระยะเวลาที่สั้น มีระดับหวานพึงพอใจต่ำกว่าสหวิที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบูรณะวิการในระยะเวลาที่ยาวนานอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสหวิทกลุ่มนี้ให้มีส่วนร่วมในการบริหารของหมู่บ้าน ซึ่งมีความเข้าใจระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ให้มีอำนาจ เนื่องจากได้เคยทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับโครงการ สามารถสุขและอาจให้วับลูกอิพิเหี้ยมมาใช้บริการ เช่น บริการดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น ถึงแม้จะต้องเสียเวลาบานานเพื่อเดินทางไปยังสถานพยาบาลก็ตาม สหวิทกลุ่มนี้มียอมรับ

สภาพได้ ตั้งนี้น่าจะเวลาที่ใช้เดินทางจากท่อสู่อากาศไปยังสถานบริการซึ่งไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของลูกวิ่งที่ชอบวิการดำเนินการวางแผนครอบครัว ส่วนสหวิทั่วไป เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านยังคงพบว่า สหวิทั่วใช้เวลาเดินทางจากท่อสู่อากาศไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่สั้นนี้ ระดับความพึงพอใจสูงกว่าสหวิทั่วใช้เวลาเดินทางจากท่อสู่อากาศไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่นานาน แต่ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับในภาคใต้ พบว่า สหวิทั่วเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านที่ใช้เวลาเดินทางจากท่อสู่อากาศไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่นานาน แต่ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับสหวิทั่วใน เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านนั้น พบว่า ทิศทางของความล้มเหลว เมื่อนี้กลับกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ สหวิทั่วใช้เวลาเดินทางจากท่อสู่อากาศไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่สั้นนี้มีระดับความพึงพอใจต่ำกว่าสหวิทั่วใช้เวลาเดินทางจากท่อสู่อากาศไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่นานานอย่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสหวิทั่วใน เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านนั้น อาจเลือกใช้วิการดำเนินการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลเอกชนอื่นๆ ให้ เนื่องจากสหวิทั่วนี้อาจคิดว่าตนไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของหมู่บ้าน ถ้าไปเบี้ยนวิการดำเนินการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลอ้างจะได้รับการต้อนรับและดูแลที่นี่ต่างจากเจ้าหน้าที่ ตั้งนี้น่าจะเวลาที่ใช้เดินทางจากท่อสู่อากาศไปยังสถานบริการซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิทั่วที่ตั้งกล่าว จากผลการศึกษาแสดงว่า เมื่อใช้วิการเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านเป็นตัวแปรควบคุมแล้ว ยังคงพบว่าความล้มเหลวที่ระหว่างระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากท่อสู่อากาศไปยังสถานบริการกับระดับความพึงพอใจของสหวิทั่วในภาคตะวันออก เนียงเหนือที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านและสหวิทั่วภาคใต้ที่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน มีทิศทางของความล้มเหลวเมื่อรวมข้อมูลข้อค้นพบในระดับ 2 ตัวแปร ตั้งนี้นักการเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิทั่วที่ชอบวิการดำเนินการวางแผนครอบครัว เนื่องจากวิการดำเนินการที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน และสหวิทั่วภาคใต้ที่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน

ตารางที่ 32 ศ่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสครวต์อบริการด้านการวางแผนครอบครัว ฯ แผน  
ตามระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการและการเป็นสมาชิก  
ของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน และภาค

ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการและการเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	
จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน	จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน
<b>ไม่เป็นสมาชิก</b>			
ระยะเวลาสั้น	11.35	328	2.67
ระยะเวลานาน	11.14	245	2.71
	F = 0.7320		F = 0.0062
<b>เป็นสมาชิก</b>			
ระยะเวลาสั้น	11.51	88	2.99
ระยะเวลานาน	11.56	95	2.67
	F = 0.0124		F = 0.7174

**สรุปผลการศึกษาในส่วนนี้ท่าให้ทราบว่า เมื่อยังมาได้กลับประเทศต่างๆ เข้ามาร่วมพิจารณา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการกับระดับความพึงพอใจของสครวต์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้ มีทิศทางตรงกันสมมติฐานกล่าวคือ สครวต์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่ถ้ามีระยะเวลาพึงพอใจสูงกว่าสครวต์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่ยาวนาน แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำมาลักษณะทางประชากร เหตุชนิดและสังคมเข้ามาร่วมพิจารณาแล้วพบว่า ผลการศึกษาของสครวต์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับ 2 ตัวแปร ให้มีทิศทางของความสัมพันธ์ตรงกับสมมติฐาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นสครวต์มีรายได้ปานกลางและสครวต์มีรายได้สูง สครวต์ที่มีระดับกลางศึกษาสูงกว่าที่อัน**

ประณีตศึกษาปีที่ 4 และสตรีที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน ที่พบว่าติดทางของความล้มเหลวบังกลับกันกับสมมติฐาน กล่าวคือ สตรีที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่สั้นมากดับความพึงพอใจต่อกว่าสตรีที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่ยาวนาน และเป็นความแตกต่างที่ไม่น้อยสำหรับทางสถิติ ส่วนในภาคใต้พบว่า ความล้มเหลวมีส่วนใหญ่ติดทาง เป็นไปตามสมมติฐาน แต่ความล้มเหลวนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หากเว้น สตรีกลุ่มอายุ 25-34 ปี สตรีที่ไม่มีบุตรที่มีชีวิตและมีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน สตรีมีรายได้ต่ำ สตรีที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขึ้นประณีตศึกษาปีที่ 4 และสตรีที่ไม่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน ที่พบว่าความล้มเหลวทั้งกล่าวติดทางตรงข้ามกับสมมติฐาน กล่าวคือ สตรีที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่สั้นมากดับความพึงพอใจต่อกว่าสตรีที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่ยาวนานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการจึงไม่มีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสตรี เนื่องจากภาระทางกายภาพมีผลต่อการเดินทางมากขึ้น ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2513-2522 และการปรับปรุงกระบวนการคุณภาพในปี พ.ศ. 2522 จึงหาให้หน่วยบริการที่ใกล้ที่สุดของรัฐที่จะให้บริการด้านการวางแผนครอบครัวอยู่ห่างจากที่อยู่อาศัยเพียง 3.5 กิโลเมตร และใช้เวลาเดินทางน้อยกว่าครึ่งชั่วโมงในปี พ.ศ. 2527 แสดงว่า สตรีในชนบททั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้สามารถเข้าถึงแหล่งบริการได้มากขึ้น และจะมีผลกระทบต่อระดับความพึงพอใจของสตรีทั้ง 2 ภาคน้อยมาก

#### **4. ความเข้าใจในทำอัมนาเรื่องการวางแผนครอบครัว**

ในการให้บริการและวัฒนธรรมการต้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลต่างๆ นั้นจะต้องมีการลือสาระท่วงผู้ใช้บริการกับเจ้าหน้าที่ของสถานพยาบาล โดยเฉพาะการให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ในเรื่องเกี่ยวกับการใช้วิธีคุมกำเนิด และอาการข้างเคียงต่างๆ ที่อาจพบได้ในขณะใช้วิธีคุมกำเนิด ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นส่วนหนึ่งเจ้าหน้าที่ให้บริการต้านการวางแผนครอบครัว เพื่อให้ผู้ใช้บริการปฏิบัติคนได้อย่างถูกต้อง และมีความปลอดภัย หากการข้างต้นจะใช้วิธีคุมกำเนิด ดังนั้นถ้าเจ้าหน้าที่ให้คำอธิบายในเรื่องการวางแผนครอบครัวไม่ชัดเจนทำให้ผู้ใช้บริการไม่เข้าใจเกี่ยวกับการใช้วิธีคุมกำเนิดก็อาจส่งผลกระทบต่อระดับความพึงพอใจของสตรีที่มีต่อการบริการด้านการวางแผนครอบครัวได้ ดังนั้นสตรีที่มีความเข้าใจในทำอัมนาเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากกว่า จึงน่าจะมีความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวมากกว่าสตรีที่มีความเข้าใจในทำอัมนาเรื่องการวางแผนครอบครัวให้แน่นอนกว่า

ตารางที่ 33 แสดงหัวใจความพึงพอใจของสหวัตถุบริการที่น่ารู้ เน้นแผนครอบคลุมข้ามความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบคลุม พนักงาน สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบคลุมที่มีความล้มเหลวทั้งจากกิจกรรมที่มีความพึงพอใจของสหวัตถุ กล่าวคือ สหวัตถุที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบคลุมมาก มีระดับความพึงพอใจต่อบริการที่้านการวางแผนครอบคลุมสูงกว่าสหวัตถุที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบคลุมให้มาก น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในภาคใต้พบว่า สหวัตถุที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบคลุมให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบริการที่้านการวางแผนครอบคลุมสูงกว่าสหวัตถุที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบคลุมให้ให้น้อย เช่นเดียวกับที่พบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสหวัตถุในภาคใต้ส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาสูงกว่าสหวัตถุในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อไปใช้บริการที่้านการวางแผนครอบคลุมที่สถานพยาบาล สหวัตถุอุ่มนั่นจะทำให้ความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบคลุมและใช้วิธีคุยกานาจและอาการชั่ว時 เหียงท่าทาง ให้่ง่ายกว่า และสามารถศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการใช้วิธีคุยกานาจนิดหนึ่ง ให้จากแหล่งข่าวประเทกอื่นๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นพับ และวาระยนตร์ ให้มากกว่าสหวัตถุในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้สหวัตถุในภาคใต้จะมีความพึงพอใจต่อการให้บริการที่้านการวางแผนครอบคลุมที่มากกว่าสหวัตถุในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบคลุมมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวัตถุในภาคใต้มากกว่าสหวัตถุในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 ศ้าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิศบดิการต้านภาระวางแผนครอบครัว จำแนกตามความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ยเรื่องการวางแผนครอบครัว และภาระ

ความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ยเรื่องการวางแผนครอบครัว	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ผู้เดลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ผู้เดลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		
				เลขคณิต	จำนวน	มาตรฐาน
เข้าใจน้อย	10.44	88	2.77	10.07	147	2.97
เข้าใจมาก	11.51	339	2.71	10.57	548	2.76
	$F = 10.8130^*$			$F = 3.6534$		

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อนำอายุของสหวิศบดิเข้ามาเป็นตัวแปรควบคุม (ตารางที่ 34) ปรากฏว่า สหวิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในกลุ่มอายุ 25-34 ปีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ยเรื่องการวางแผนครอบครัวได้มากมีระดับความพึงพอใจต่อวิการต้านภาระวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหวิศบดิที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ยเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับสหวิ่นกลุ่มอายุ 15-24 ปี และกลุ่มอายุ 35-49 ปีนั้น แม้ว่าความล้มเหลวนี้จะทำให้ความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ยเรื่องการวางแผนครอบครัวกับระดับความพึงพอใจของสหวิศบดิที่ต้องการต้านภาระวางแผนครอบครัวจะมีต่ำลง เดียวกันกับสหวิ่นสหวิศบดิกลุ่มอายุ 25-34 ปี แต่ความล้มเหลวนี้ตั้งกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้มีน่าจะเป็นเพราะสหวิ่นกลุ่มอายุ 15-24 ปีส่วนใหญ่เป็นสหวิศบดิที่เริ่มใช้วิธีคุมกำเนิด ชนิดต่างๆ ในช่วงแรกของการสมรส อาจจะมีความรู้เกี่ยวกับการใช้วิธีคุมกำเนิดไม่มากนัก และอาจจะยังไม่คุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ แต่ยังไงก็ตาม สหวิศบดิกลุ่มนี้มีความจำเป็นต้องใช้วิธีคุมกำเนิดเพื่อจ้างกبحหนาดครอบครัว ซึ่งเป็นไปได้ที่สหวิศบดิกลุ่มนี้จะมีภาระในการดำเนินการวางแผนครอบครัวที่สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อีกด้วย ตั้งนี้มีผลทำให้ความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ยเรื่องการวางแผนครอบครัวที่สูงกว่าในกลุ่มอายุ 35-49 ปีเป็นสหวิศบดิที่อาจเคยใช้วิธีคุมกำเนิดชนิดต่างๆ มาแล้วสหวิศบดิกลุ่มนี้เอง ซึ่งเป็นไปได้ที่สหวิศบดิ

กลุ่มนี้จะไปใช้บริการท่าทางการวางแผนครอบครัวที่สถาบันพยาบาลปอยเปตที่ไม่สะดวกเดินทางกับเจ้าหน้าที่และเห็นใจเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่เมื่อว่าเจ้าหน้าที่จะให้คำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวไม่ชัดเจนสครีบยังยอมรับข้อบกพร่องนี้ได้ และไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสครีท่องวิการท่านการวางแผนครอบครอบครัว และเมื่อศึกษาจะตัดความพึงพอใจของสครีในภาคใต้แล้ว ยังคงพบว่าสครีกลุ่มอายุ 15-24 ปี และกลุ่มอายุ 25-34 ปีที่มีความเข้าใจในค่าอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจที่บ่งบอกว่าการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสครีที่มีความเข้าใจในค่าอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างนั้นถือสำคัญ ส่วนสครีกลุ่มอายุ 35-49 ปี พบว่า อายุของสครีมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสครี โดยสครีที่มีความเข้าใจในค่าอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครอบครัวให้มากกลับมีระดับความพึงพอใจที่บ่งบอกวิการท่านการวางแผนครอบครอบครัวต่างกว่าสครีที่มีความเข้าใจในค่าอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครอบครัวให้น้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากสครีกลุ่มนี้เป็นสครีที่เคยใช้วิธีคุ้มกันนิคบัตต์มากกว่าสครีกลุ่มอื่นๆ จึงเป็นไปได้ที่สครีกลุ่มนี้เดินทางไปใช้บริการท่าทางการวางแผนครอบครอบครัวที่สถาบันพยาบาลปอยเปต ที่ไม่สะดวกเดินทางกับเจ้าหน้าที่และเห็นใจเจ้าหน้าที่ ถึงแม้ว่าการให้คำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครอบครัวของเจ้าหน้าที่ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร สครีกลุ่มนี้ถือว่ามีความเข้าใจในค่าอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครอบครัวดี เฉพาะสครีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในกลุ่มอายุ 25-34 ปีเท่านั้น

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 34** ห้ามเลี้ยงความพึงพอใจของสตรีท่องวิการห้ามการวางแผนครอบครัว จำแนกตามความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวและอายุของสตรี และภาค

ความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวและอายุของสตรี	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		
	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน		
<b>อายุ 15-24 ปี</b>						
เข้าใจน้อย	10.65	20	2.37	9.50	32	3.20
เข้าใจมาก	11.28	68	2.43	10.19	105	2.82
	$F = 1.0484$		$F = 1.3796$			
<b>อายุ 25-34 ปี</b>						
เข้าใจน้อย	9.72	39	2.77	9.94	77	2.89
เข้าใจมาก	11.24	164	2.84	10.58	288	2.73
	$F = 9.1586*$		$F = 3.3332$			
<b>อายุ 35-49 ปี</b>						
เข้าใจน้อย	11.28	29	2.86	10.84	38	2.85
เข้าใจมาก	12.07	107	2.59	10.81	155	2.76
	$F = 2.0733$		$F = 0.0034$			

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อความคุณตัวอย่างจากบุตรที่มีชีวิตของสตรี (ตารางที่ 35) พบว่า ทั้งสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสตรีในภาคใต้ที่ไม่บุตรที่มีชีวิตและบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คนที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากกว่าระดับ平均พึงพอใจท่องวิการห้ามการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตรีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้เดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สตรีรับสตรีที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไปนั้น พบว่า สตรีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากกว่าระดับความพึงพอใจท่องวิการห้ามการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตรีที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน

ครอบครัวสูงกว่าสหพักรึมีความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย แต่ความแตกต่างนี้ไม่นัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากลูกน้อยกว่าจะไปใช้บริการที่้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลหลายครั้ง จึงทำให้สหพักรุ่นนี้มีความเข้าใจและเห็นใจในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ตั้งนี้ถึงแม้ว่าสหพักรุ่นนี้จะเข้าใจคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวจากเจ้าหน้าที่เท่าที่ควร แต่ก็จะมีผลต่อระดับความพึงพอใจของลูกว่าต่อบริการที่้านการวางแผนครอบครัวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงกล่าวได้ว่า จำนวนบุตรที่มีชีวิตของสหพักรุ่นนี้จะต่ำกว่าระดับความพึงพอใจของลูกว่าต่อบริการที่้านการวางแผนครอบครัวเฉพาะสหพักรุ่นนี้ออกเฉียงหนึ่งที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไป และสหพักรุ่นนี้มากกว่าสหพักรุ่นนี้ที่มีบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน

**ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหพักรุ่นนี้ที่บูรณาการวางแผนครอบครัว จำแนกตามความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวและจำนวนบุตรที่มีชีวิต และภาค**

ความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัว และจำนวนบุตรที่มีชีวิต	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	
ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
เฉลี่ยคณิต จำนวน มาตรฐาน	เฉลี่ยคณิต จำนวน มาตรฐาน	เฉลี่ยคณิต จำนวน มาตรฐาน	เฉลี่ยคณิต จำนวน มาตรฐาน

ไม่มีบุตรที่มีชีวิตและมีบุตรที่มีชีวิต 1-2 คน

เข้าใจน้อย	10.29	55	2.86	9.87	75	2.87
เข้าใจมาก	11.42	217	2.68	10.57	292	2.79

มีบุตรที่มีชีวิต 3 คนขึ้นไป

เข้าใจน้อย	10.70	33	2.65	10.29	72	3.08
เข้าใจมาก	11.68	122	2.75	10.57	256	2.73

$$F = 3.3665 \quad F = 0.5688$$

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อใช้ประโยชน์ของสหวิภาคีการณาในฐานะตัวแบบบุคคล (ตารางที่ 36)

ปรากฏว่า สหวิภาคจะวันออกเงียง เนื่องจากมีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหวิภาคที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การศึกษาครั้งนี้ไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าในกลุ่มสหวิภาคที่ประกอบอาชีพนักงานภาค เกษตรกรรมมีความล้มเหลวนี้ระหว่างความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวกับระดับความพึงพอใจของสหวิภาคที่บริการด้านการวางแผนครอบครัวนี้จะเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ทั้งนี้ เพราะจำนวนหัวอ้างของสหวิภาคที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยมีจำนวนเพียง 2 รายเท่านั้น ส่วนรายอื่นของภาคให้นั้น พบว่า ทั้งสหวิภาคที่ประกอบอาชีพนักงานเกษตรกรรมและสหวิภาคที่ประกอบอาชีพนักงานภาค เกษตรกรรมที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหวิภาคที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยกว่า แต่ความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการวางแผนครอบครัวโดยการประชาสัมพันธ์ ด้วยสื่อต่างๆ ให้เป็นที่แพร่หลายในชุมชน โดยเฉพาะในเขตชนบทของภาคที่ซึ่งเป็นภาคที่ยังมีอัตราเพิ่มน้อยของประชากรสูงกว่าภาคอื่นๆ จึงทำให้สหวิภาคมีให้รับฟังคำแนะนำต่างๆ ปอยครั้งจนมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนครอบครัวมากขึ้นด้วย ถึงแม้ว่าสหวิภาคจะมีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวจากเจ้าหน้าที่ เท่าที่ควร แต่ก็จะมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิภาคที่ต้องการด้านการวางแผนครอบครัวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นประโยชน์ของการณาจะมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิภาคที่จึงน้อยลงต่อระดับความพึงพอใจของสหวิภาคที่ในภาคจะวันออกเงียง เนื่องและในภาคที่

## ศูนย์วิทยทรพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิศว์ต่อบิการท้านการวางแผนครอบครัว จำแนกตามความเข้าใจในค่าอัตราเบี่ยงเบนของการวางแผนครอบครัวและปัจจัยทางอาชีพ และภาระ**

ความเข้าใจในค่าอัตราเบี่ยงเบนของการวางแผนครอบครัวและปัจจัยทางอาชีพ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้			
ความเข้าใจในค่าอัตราเบี่ยงเบนของการวางแผนครอบครัวและปัจจัยทางอาชีพ	ค่าเฉลี่ย เลขเด็ด จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย เลขเด็ด จำนวน	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
<b>ในภาคเกษตรกรรม</b>					
เข้าใจน้อย	10.48	86	2.79	10.04	94
เข้าใจมาก	11.51	320	2.73	10.51	399
	$F = 9.5618^*$		$F = 2.0629$		
<b>นอกภาคเกษตรกรรม</b>					
เข้าใจน้อย	9.00	2**	1.41	10.13	53
เข้าใจมาก	11.63	19	2.39	10.75	149
	$F = 2.2801$		$F = 1.9293$		

\* มีรากที่ดินน้อยกว่า .05

\*\* จำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

## ศูนย์วิทยทรัพยากร

เมื่อใช้รายได้ของสหวิศว์เป็นตัวแปรควบคุม (ตารางที่ 37) ปรากฏผลดังนี้คือ สหวิศว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้ต่ำ ที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี่ยงเบนของการวางแผนครอบครัว "ให้มาก" น้อยกว่าสหวิศว์ที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี่ยงเบนของการวางแผนครอบครัวได้น้อยกว่าสหวิศว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้ปานกลางและรายได้สูงนั้น แม้ว่าความลับพันธ์จะห่วงความเข้าใจในค่าอัตราเบี่ยงเบนของการวางแผนครอบครัวกับรากที่ดินความลับพันธ์ที่ไม่มีน้อยกว่าห้าห้องสหวิศว์ที่มีทิศทางเดียวกัน ลักษณะที่ตั้งไว้ แต่ก็เป็นความลับพันธ์ที่ไม่มีน้อยกว่าห้าห้องสหวิศว์ที่ตั้งไว้จากสหวิศว์ที่ 2 กลุ่ม นี้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและอย่างเดียวให้ความช่วยเหลือกับสถานะหมา มาล เนื่อง บริจาคมหัวย์เพื่อชี้

อุปกรณ์การแพทย์ต่างๆ เป็นหิน และเมื่อสหวิชาชีบวิการท้านการวางแผนครอบครัวที่ส่วนพยาบาลก็จะให้รับการท้อนรับและดูแลที่จากเจ้าหน้าที่ที่เข้าบวิการ ถึงแม้ว่าในบางครั้งสหวิชาชีบ้าใจในค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย สหวิชาชีบันนี้ก็ไม่ถือว่าเจ้าหน้าที่ทำงานด้านบริการนักว่อง สำหรับในภาคใต้ พบร้า สหวิชาชีบรายได้ปานกลางที่มีความเข้าใจในค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากกว่าดับความพึงพอใจต่อบริการท้านการวางแผนครอบครัวสูง กว่าสหวิชาชีบรายเข้าใจในค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างน้อยสหวิชาชีบทางลัดตั้งแต่สำหรับสหวิชาชีบรายให้ดำเนินกิจกรรมที่จะดับความพึงพอใจของสหวิชาชีบ ให้ลดลงที่มีความเข้าใจในค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากกว่าดับความพึงพอใจต่อบริการท้านการวางแผนครอบครัวต่ำกว่าสหวิชาชีบรายเข้าใจในค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางลัดตั้งแต่เดียว เป็นเพียงสหวิชาชีบรายให้ดำเนินการให้ความส่อไป หรือไม่สนใจต่อค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวของเจ้าหน้าที่มากนัก แต่จะสนใจในข้อบัญญะและการคูดเล็กๆ ใจใส่ของเจ้าหน้าที่มากกว่า ส่วนสหวิชาชีบรายให้สูงเห็นหน้าว่า สหวิชาชีบรายเข้าใจในค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากกว่าดับความพึงพอใจต่อบริการท้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหวิชาชีบรายเข้าใจในค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางลัดตั้งแต่เดียว ซึ่งอาจจะอื้นบายให้ว่า โดยที่ไม่ได้แต่เป็นลักษณะนิยมในสังคมไทย จะให้ความเชื่อถือและยกย่องผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี หากสหวิชาชีบรายให้สูงไปใช้บริการท้านการวางแผนครอบครัวที่สถาบันพยาบาลก็มีก็จะให้รับการท้อนรับและดูแล เอ้าใจใส่ย่างติดๆ กับเจ้าหน้าที่ ถึงแม้ค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวของเจ้าหน้าที่จะไม่ใช้จ่ายเท่าที่ควร สหวิชาชีบันนี้ก็ยอมรับสภาพได้ ตั้งแต่ความเข้าใจในค่าอื้นบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวสูงมีผลต่อระดับความพึงพอใจต่อบริการท้านการวางแผนครอบครัวเฉพาะสหวิชาชีบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีรายได้ต่ำและสหวิชาชีบในภาคใต้ที่มีรายได้ปานกลางเท่านั้น

## จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิบัตรในการทำนาการวางแผนครอบครัว ตามความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวและรายได้ และภาระ

ความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัว และรายได้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
	ส่วนเบี่ยงเบน เลขคณิต จำนวน มหาวิทยาลัย	ส่วนเบี่ยงเบน เลขคณิต จำนวน มหาวิทยาลัย
<b>รายได้ต่อ</b>		
เข้าใจน้อย	10.30 61 2.81 10.86 14 3.78	
เข้าใจมาก	11.27 204 2.74 10.38 26 3.49	
	$F = 5.9315^*$	
<b>รายได้ปานกลาง</b>		
เข้าใจน้อย	10.85 20 2.66 9.70 70 2.80	
เข้าใจมาก	12.01 90 2.61 10.60 234 2.67	
	$F = 3.2217$	
<b>รายได้สูง</b>		
เข้าใจน้อย	11.00 6 3.10 10.32 63 2.94	
เข้าใจมาก	11.63 43 2.65 10.57 286 2.78	
	$F = 0.2853$	
	$F = 0.4162$	

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลในตารางที่ 38 ชี้明ว่าประดับการศึกษาของสหวิชาเป็นศูนย์ควบคุม แสดงว่า สหวิชาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีระดับการศึกษาขั้นปวชถมศึกษานี้ที่ 4 และต่ำกว่า ที่มีความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มาก มีระดับความพึงพอใจต่อบริการทำนา การวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหวิชาที่มีความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย อ่อนกว่าสหวิชาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นปวชเมื่อศึกษานี้ที่ 4 นั่น

พบว่า ผลวิทีมีความเข้าใจในค่าอัตราภัยเรื่องการวางแผนครอบครัวไว้มากมีระดับความต้องขอใจที่ยอมรับการห้ามการวางแผนครอบครัวได้น้อย แต่ความแตกต่างนี้ไม่นัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสอดคล้องกับที่มีความต้องการวางแผนครอบครัวในลักษณะที่เป็นจุดเด่นของงานของเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้แม้เจ้าหน้าที่จะให้ค่าอัตราภัยเรื่องการวางแผนครอบครัวไม่สักเท่าไร สอดคล้องกับที่มีความต้องการศึกษาสูงจะมีความรู้และเข้าใจในสิ่งที่เป็นจุดเด่นของงานของเจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้แม้เจ้าหน้าที่จะให้ค่าอัตราภัยเรื่องการวางแผนครอบครัวไม่สักเท่าไร สอดคล้องกับที่มีความต้องการศึกษาสูงกว่าขึ้นประมาณศึกษาปีที่ 4 ที่มีความเข้าใจในค่าอัตราภัยเรื่องการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสอดคล้องกับที่มีความต้องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสอดคล้องกับที่มีความต้องการศึกษาขึ้นประมาณศึกษาปีที่ 4 และหากว่ามัน แม้ว่าสอดคล้องกับที่มีความเข้าใจในค่าอัตราภัยเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบริการห้ามการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสอดคล้องกับที่มีความเข้าใจในค่าอัตราภัยเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เหตุการณ์เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการห้ามการวางแผนครอบครัวให้แรงศักดิ์การใช้วิธีคุมกำเนิดชนิดต่างๆ ให้เป็นที่แพร่หลายโดยใช้กลวิธีต่างๆ เช่น เยื่อบุบาน ประชารัมพันธ์ทัวยลือต่างๆ เป็นต้น โดยเฉพาะสอดคล้องในภาคใต้ที่มีระดับการศึกษาต่ำเป็นอย่างมาก เป็นอย่างมากที่สอดคล้องกับที่มีความต้องการวางแผนครอบครัวให้มากมีความต้องการใช้วิธีคุมกำเนิดมากขึ้น อาจจะทำให้สอดคล้องกับความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัวมากขึ้นกว่าเดิม และมีความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ตั้งที่มีเด็กแม่ว่าค่าอัตราภัยของเจ้าหน้าที่อาจจะไม่สักเท่าไร สอดคล้องกับที่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ จากรายละเอียดตั้งกล่าวแสดงว่า เมื่อใช้ระดับการศึกษาของสอดคล้องเป็นตัวแปรควบคุม แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในค่าอัตราภัยเรื่องการวางแผนครอบครัวกับระดับความพึงพอใจของสอดคล้องในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็เป็นไปตามสมมติฐาน และตรงกับข้อตัวเลขในระดับ 2 ตัวแปร ส่วนสอดคล้องในภาคใต้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขึ้นประมาณศึกษาปีที่ 4 จะไม่มีรายสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่ที่ทางของความสัมพันธ์ก็เป็นไปตามสมมติฐาน และตรงกับความต้องการของสอดคล้องในภาคใต้ ตัวแปรที่ศึกษาของความสัมพันธ์ เป็นไปตามสมมติฐานและมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้มีระดับการศึกษาของสอดคล้องในภาคใต้ที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสอดคล้องที่บ่งบอกว่า แรงโน้มถ่วงทางการค้า

ตารางที่ 38 ศ่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิศว์ต่อบริการต้านการวางแผนครอบครัว จำแนกตามความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวและระดับการศึกษา และภาค

ความเข้าใจในคำอธิบาย	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
เรื่องการวางแผนครอบครัว	ศ่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ศ่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	เขตภาค	
และระดับการศึกษา	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน	เลขคณิต จำนวน	มาตรฐาน		
<b>ขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4 และต่ำกว่า</b>						
เข้าใจน้อย	10.28	68	2.87	10.35	105	2.94
เข้าใจมาก	11.58	245	2.72	10.63	402	2.78
	$F = 11.9764*$			$F = 0.7935$		
<b>สูงกว่าขั้นปัจจุบันศึกษาปีที่ 4</b>						
เข้าใจน้อย	11.00	20	2.41	9.38	42	2.95
เข้าใจมาก	11.33	94	2.69**	10.42	146	2.72
	$F = 0.2573$			$F = 4.6163*$		

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

**ศูนย์วิทยบรหะการ  
เมืองไทยและการต่างประเทศ**

เมื่อนำการเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านมาเป็นตัวแปรควบคุม (ตารางที่ 39) พบว่า การเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวิศว์ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ให้สหวิศว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่นั่น เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านที่มีความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบริการต้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหวิศว์ที่มีความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนสหวิศว์ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านนั้น พบว่า สหวิศว์ที่มีความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบริการต้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหวิศว์ที่มีความเข้าใจในคำอธิบาย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสหวิศว์ที่

เป็น sama ซึ่กของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านมีความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และเข้าใจสภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะใช้ชับวิถีการให้ดี จึงทำให้สตอร์กกลุ่มนี้มีความเข้าใจและเห็นใจเจ้าหน้าที่ ถึงแม้ว่าค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวของเจ้าหน้าที่ยังไม่เป็นที่เข้าใจเท่าที่ควร สตอร์กกลุ่มนี้ยังมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ สาหรับในภาคใต้ พบว่า สตอร์ที่ไม่เป็น sama ซึ่กของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านมีความเข้าใจในพื้นที่มากกว่าสตอร์ที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มาก มีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตอร์ที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มาก แต่สาหรับสตอร์ที่เป็น sama ซึ่กของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้านนั้น พบว่า ระดับความพึงพอใจของสตอร์ที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยลง มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจเท่ากันที่ 10.65 ซึ่งพอจะอธิบายได้ว่าสตอร์ทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีลักษณะภาพที่ตั้งกับเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการอยู่แล้ว เนื่องจากโครงสร้างการวางแผนครอบครัวมีผลทำให้เจ้าหน้าที่ให้พึ่งประและพูดคุยกับผู้ใช้ชับวิถีการในพื้นที่มากขึ้น ถึงแม้ว่าค่าอัตราเรื่องของเจ้าหน้าที่ในบางครั้งอาจจะไม่สามารถจ่ายเท่าที่ควร แต่สตอร์ที่ใช้ชับวิถีการก็ยังมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่อยู่



## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสตรีต่อบิการต้านการวางแผนครอบครัว จำแนกตามความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย เรื่องการวางแผนครอบครัวและการเป็นแม่มาชิงของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน และภาค

ความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
เรื่องการวางแผนครอบครัว และการเป็นแม่มาชิงของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต จำนวน มาตราฐาน	ส่วนเบี่ยงเบน เลขคณิต จำนวน มาตราฐาน
<b>ไม่เป็นแม่มาชิก</b>		
เข้าใจน้อย	10.15 11.61 $F = 12.8029^*$	52 190 $F = 1.7233$
เข้าใจมาก		
<b>เป็นแม่มาชิก</b>		
เข้าใจน้อย	10.86 11.41 $F = 0.5516$	21 88 $F = 0.0001$
เข้าใจมาก		

\* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

## คุณวิทยทรัพยากร

### จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย เรื่องการวางแผนครอบครัวของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความลักษณะที่หลากหลายกับความพึงพอใจของสตรี ต่อบิการต้านการวางแผนครอบครัวตามลักษณะที่ฐานที่ตั้งไว้ โดยสตรีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบิการต้านการวางแผนครอบครัวสูง กว่าสตรีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับสตรีในภาคใต้พบว่า สตรีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้มาก มีระดับความพึงพอใจต่อบิการต้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตรีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย

เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย แต่ความแตกต่างที่ไม่ได้มีส่วนทางสถิติ เมื่อเทียบเปรียกับลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมของสหวัฒนา รวมพื้นที่ราบในสูงและต่ำแปรควบคุม สำหรับมาศะวันออกเงียงเห็นio พบร้า ความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวมีความล้มเหลวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความพึงพอใจของสหวัฒนาที่ชอบวิถีการดำเนินการวางแผนครอบครัว ยกเว้นสหวัฒนาอายุ 15-24 ปี และสหวัฒนาอายุ 35-49 ปี สหวัฒนาบุตรที่มีชีวิตจำนวน 3 คนขึ้นไป สหวัฒนารายได้ปานกลางและรายได้สูง สหวัฒนาจะต้องการศึกษาสูงกว่าขั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และสหวัฒนาที่เป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมในหมู่บ้าน ซึ่งพบว่าความล้มเหลวทั้งกล่าวมีพิเศษทางเป็นไปตามสมมติฐาน แต่ เป็นความล้มเหลวที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในภาคใต้นั้นพบว่า ความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวมีความล้มเหลวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความพึงพอใจของสหวัฒนาที่ชอบวิถีการดำเนินการวางแผนครอบครัว เช่นสหวัฒนาที่ไม่มีบุตรที่มีชีวิต และบุตรที่มีชีวิตจำนวน 1-2 คน สหวัฒนารายได้ปานกลาง และสหวัฒนาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าขั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น ส่วนกลุ่มอื่นๆ นั้น พบร้า ทิศทางของความล้มเหลว เป็นไปตามสมมติฐาน แต่ที่เป็นความล้มเหลวที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นสหวัฒนาที่มีรายได้ต่ำ ที่พบว่าความล้มเหลวนี้มีทิศทางตรงข้ามกับสมมติฐานที่提ไว้ กล่าวคือ สหวัฒนาความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตั้งนี้ความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวเช่นสหวัฒนาภาคตะวันออกเงียงเห็นio จึงอาจสูญเสียความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัว ซึ่งมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหวัฒนาที่ชอบวิถีการดำเนินการวางแผนครอบครัว ของสหวัฒนาภาคใต้ที่น้อยกว่าสหวัฒนาภาคตะวันออกเงียงเห็นio จึงอาจสูญเสียความเข้าใจในค่าอัตราเรื่องการวางแผนครอบครัวมีผลต่อระดับความพึงพอใจที่ชอบวิถีการดำเนินการวางแผนครอบครัว ของสหวัฒนาเช่นสหวัฒนาภาคตะวันออกเงียงเห็นio

### **3.2 ความล้มเหลวระหว่างปัจจัยการเข้าถึงวิถีการทั้งความพึงพอใจของสหวัฒนาที่ชอบวิถีการดำเนินการวางแผนครอบครัว โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนกหน้า**

เนื่องจากลักษณะผู้เข้าวิถีการและการใช้ปัจจัยการเข้าถึงวิถีการสูழภาพของผู้เข้าวิถีการจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้บริการสุขภาพและการให้บริการทั้งการวางแผนครอบครัวของสถานพยาบาล หากผู้บริหารของสถานพยาบาลให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้เข้าวิถีการที่มีต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ในสถานพยาบาลแล้วจะ เป็นข้อมูลที่สนับสนุนที่ใช้ เป็นแนวทางในการปั้นปูรุ่งแก้ไขข้อบกพร่อง และจัดบริการให้ยั่งยืน ตั้งนี้น่าจะเป็นวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์การดำเนินการเพื่อศึกษา

บ่าจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีต่อบัวกิจการวางแผนครอบครัว โดยจะพิจารณา  
ความล้มเหลวระหว่างลักษณะการเข้าถึงบริการกับระดับความพึงพอใจของสตรีทั้งความล้มเหลวที่ยัง<sup>ไม่ได้ปรับอิทธิพลของบ่าจัยอื่นๆ</sup> และความล้มเหลวที่ปรับอิทธิพลของบ่าจัยอื่นๆ แล้ว ซึ่งตัวแปรที่จะ<sup>นำมาทดสอบในแบบจำลองการวิเคราะห์จำแนกพหุคัณนี้คือ</sup> ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการ ระยะ<sup>ทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ</sup> ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ  
ความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัว และอายุของสตรี โดยไม่เสียผลการ  
วิเคราะห์ดังนี้

### 1. ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการ

ผลการศึกษาล่า仇恨ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อยังไน่นำบ่าจัยอื่นๆ มาร่วม<sup>พิจารณา</sup> (สมมติฐานที่นับรวม ในตารางที่ 40) พบว่า สตรีที่ใช้เวลาอยู่รับบริการนานกว่ามีระดับความ<sup>พึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาอยู่รับบริการนานน้อยกว่า</sup> และความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ<sup>และเมื่อนำบ่าจัยอื่นคือ</sup> ระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจาก<sup>ที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ</sup> ความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัว และอายุของ<sup>สตรี</sup> มาร่วมพิจารณาด้วย (สมมติฐานที่นับรวม ในตารางที่ 40) พบว่า ความแตกต่างในระดับความ<sup>พึงพอใจของสตรีต่อบริการที่้านการวางแผนครอบครัวตามระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการกลับลดลง</sup> (จากค่า eta 0.03 ลดลงเป็น beta 0.00) แต่ทิศทางความล้มเหลวข้างคง เป็นไปตามสมมติฐาน<sup>กล่าวคือ</sup> สตรีที่ใช้เวลาอยู่รับบริการนานกว่ามีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาอยู่รับบริการ<sup>นาน</sup> แต่ความล้มเหลวนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าบ่าจัยอื่นๆ ทุกตัวรวมกันนี้มีผลสนับสนุนที่จะ<sup>ก่อให้เกิดความผันผวนในระดับความพึงพอใจของสตรีต่อบริการที่้านการวางแผนครอบครัว</sup> ข้อค้นพบนี้แสดงว่า ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีในภาค<sup>ตะวันออกเฉียงเหนือ</sup> ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออาจเปลี่ยนแปลง<sup>บริบทฐานะ</sup> เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรและมองเห็นความจำเป็นที่จะหันมาให้รับการศึกษาใน<sup>ระยะที่สูงขึ้น</sup> จึงทำให้สตรีฯ เป็นต้องใช้เวลามากในการเดินทางจากที่บ้านมาที่้านการวางแผนครอบครัว โดยไปใช้บริการ<sup>ที่้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลประจำอยู่</sup> และให้สตรีกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะเลือกใช้บริการที่้านการ<sup>วางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลประจำอยู่</sup> ให้น้อยกว่าสตรีในภาคฯ นี้<sup>เนื่องจากสตรีในภาค</sup> ตะวันออกเฉียงเหนือมีฐานะทางเศรษฐกิจและมีระดับการศึกษาทางภาคฯ ดี จึงเป็นไปได้<sup>ที่สตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะไปใช้บริการที่้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลของรัฐ</sup>

มากกว่าสตอร์ในภาคใต้ สตอร์ในภาคตะวันออก เนียง เนื่อง เนื่อง ให้การสนับสนุน การที่ เกี่ยวข้อง กับ การให้บริการของ เจ้าหน้าที่ และ มีความเข้าใจ ระบบ การทำงาน และ เก็บ ใจ เจ้าหน้าที่ ถึง เมื่อ ว่า จะต้อง เลี้ยง เวลา อรับ ภาระ งาน ที่ ตาม สตอร์ กลุ่มนี้ ก็ ยัง มี ความ พึ่ง พอ ใจ ต่อ การให้บริการ ของ เจ้าหน้าที่ ส่วน ใน ภาคใต้ พบว่า จะ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ของ สตอร์ ต่อ ภาระ ที่ ต้าน ภาระ วางแผน ครอบครัว ผัน แปล ไป เทาง กับ ระบบทะ เวลา ที่ ใช้ รอ อรับ ภาระ อย่าง มี ประสิทธิภาพ สตอร์ ที่ ใช้ เวลา อรับ ภาระ ที่ ต้าน ภาระ วางแผน ความ แตก ต่าง ที่ เห็น เป็น ไป ตาม สมมติฐาน ที่ ดี ไว โดย ที่ ความ ล้ม ทัน ที่ ตั้ง ก ล้า ว ไม่ ลักษณะ ใกล้ เหียง กัน ทั้ง เมื่อ ปัจจุบัน ได้ ปรับ รับ และ เมื่อ ปรับ ด้วย ตัว แปล ไป อิสระ อื่น ๆ แล้ว จึง อาจ กล่าว ได้ว่า จะ ละ เวลา ที่ ใช้ รอ อรับ ภาระ ภาระ ที่ ต้อง ภาระ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ต่อ ภาระ ที่ ต้าน ภาระ วางแผน ครอบครัว เจ้าหน้าที่

## 2. ระยะเวลา จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ

สำหรับ ภาคตะวันออก เนียง เนื่อง เนื่อง เมื่อ ปัจจุบัน ปัจจุบัน นี้ น่าจะ คาด ว่า สตอร์ ที่ เดินทาง จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ต้าน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ลุก กว่า สตอร์ ที่ เดินทาง จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ใกล้ อย่าง คง เป็น ความ ล้ม ทัน ที่ ไม่ น้อย สาคัญ ทาง สตอร์ และ เมื่อ ณ ปัจจุบัน นี้ น่าจะ คาด ว่า สตอร์ ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ใกล้ อย่าง คง เป็น ไป ตาม สมมติฐาน และ ความสามารถ ในการ อั่น หาย ลดลง เสิก น้อย แสดง ให้ เห็น ว่า ระยะเวลา จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ของ สตอร์ ใน ภาคใต้ เนื่อง เนื่อง เนื่อง ให้อ่อนโยน มาก และ เมื่อ พิจารณา สตอร์ ใน ภาคใต้ (สตอร์ ที่ ไม่ ปรับ) กับ สตอร์ ที่ เดินทาง จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ที่ กว่า สตอร์ ที่ เดินทาง จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ใกล้ อย่าง คง แต่ ความ แตก ต่าง นี้ ไม่ น้อย สาคัญ ทาง สตอร์ และ เมื่อ ปรับ ด้วย ตัว แปล ไป อิสระ อื่น ๆ ก็ พบ ว่า ความ ล้ม ทัน ที่ ว่า ห่าง ระยะเวลา จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ของ สตอร์ ที่ ต้อง ภาระ ต้าน ภาระ วางแผน ครอบครัว คง เป็น ความ ล้ม ทัน ที่ ที่ มี ศักดิ์ ทาง ของ ความ ล้ม ทัน ที่ ต้อง ขึ้น กับ สมมติฐาน และ ไม่ น้อย สาคัญ ทาง สตอร์ และ ความสามารถ ในการ อั่น หาย เพิ่ม ขึ้น เสิก น้อย (จาก 0.05 เป็น 0.07) แสดง ว่า ระยะเวลา จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ของ สตอร์ ที่ ต้อง ภาระ ต้าน ภาระ วางแผน ครอบครัว คง เป็น ความ ล้ม ทัน ที่ ตัว แปล ไป อิสระ อื่น ๆ ด้วย ดัง นั้น จึง อาจ กล่าว ได้ว่า ระยะเวลา จำกัด ที่ อยู่ อาศัย ไป ยัง สถาน ภาระ ที่ ตับ ความ พึ่ง พอ ใจ ของ สตอร์ ที่ ต้อง ภาระ ต้าน ภาระ วางแผน ครอบครัว เนียง เนื่อง และ ใน ภาคใต้ น้อย มาก ทั้ง นี้ อาจ เป็น ผล จากการ ขยาย ขนาด ของ หน่วย บริการ และ

การป้องปุ่งการคุณน้ำคุณ จึงทำให้ลดความพยายามมาได้แก่ ลดนานมีภารกิจอยู่ห่างจากที่อยู่อาศัยของสตว์ชนบทในรัศมีไม่เกิน 5 กิโลเมตร ซึ่งสตว์ที่มีที่อยู่อาศัยห่างไกลจากอ่าาเภอหรือชุมชนสามารถเข้าถึงแหล่งบริการได้ไม่ยากแต่ต้องจากสตว์ที่มีที่อยู่อาศัยใกล้เขตชุมชนหรือสถานพยาบาล ดังนั้นระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการจึงนับเป็นอุปสรรคต่อการที่สตว์จะเดินทางไปใช้บริการด้านการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาล

### **3. ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ**

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการและระดับความพึงพอใจของสตว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า สตว์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่สั้นมากจะมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตว์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่ยาวนาน แต่ความสัมพันธ์นี้ไม่นัยสำคัญทางสถิติ น่าว่าจะนำไปจัดข้อมูลเพื่อ ระยะเวลาที่ใช้เดินทาง ระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ ระยะทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการ ความเข้าใจในความอ่อนไหว เรื่องการวางแผนครอบครัว และอยู่ของสตว์ มาพิจารณาประกอบ (สมมติปัจจุบัน) ก็ยังคงพบความสั้นเพิ่มขึ้นตาม แสดงว่าเห็นว่า ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือน้อยมาก สำหรับสตว์ในภาคใต้ก็พบว่า สตว์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่สั้นมากจะมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตว์ที่ใช้เวลาเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในระยะเวลาที่ยาวนานอย่างน้อยนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อปรับตัวโดยรวมแล้ว ยังคงพบความสัมพันธ์ที่น้อยลง เมื่อเทียบกับภาคใต้ ทั้งนี้อาจสูญเสียความไว้วางใจในสตว์ที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่น้อยลง ทั้งนี้อาจเนื่องจากได้มีการสร้างหน่วยบริการด้านสาธารณสุขในช่วงปี พ.ศ. 2513-2522 และการป้องปุ่งการคุณน้ำคุณในปี พ.ศ. 2522 จึงทำให้หายใจการที่ใกล้ที่สุดของรัฐที่จะให้บริการด้านการวางแผนครอบครัวอยู่ห่างจากที่อยู่อาศัยเพียง 3.5 กิโลเมตร และใช้เวลาเดินทางน้อยกว่าครึ่งชั่วโมงในปี พ.ศ. 2527 แสดงว่าสตว์ชนบททั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้สามารถเข้าถึงแหล่งบริการได้มากขึ้น และจะมีผลกระทบต่อระดับความพึงพอใจของสตว์ทั้ง 2 ภาคน้อยมาก

#### 4. ความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัว

สาหัสการทดสอบออก เนียง เห็นอพบว่า ความแตกต่างของคะแนนพื้นที่ของสหศรีท่อนวิการดำเนินการวางแผนครอบครัวผู้แปลงความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ สหศรีที่มีความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบริการดำเนินการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหศรีที่มีความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย ความแตกต่างที่พบเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และ เมื่อปรับหัวข้อเปรียบเทียบอื่นๆ แล้ว ความล้มเหลวทั้งกล่าวก็ยังคงเดิม แสดงว่าปัจจัยอื่นๆ ทุกตัวรวมกันไม่มีผลสนับสนุนที่จะก่อให้เกิดความผิดแปรปรวนระดับความพึงพอใจต่อบริการดำเนินการวางแผนครอบครัว . ส่วนสหศรีในภาคใต้ (สมมติที่นั่นเป็น) พบว่า สหศรีที่มีความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มาก มีระดับความพึงพอใจต่อบริการดำเนินการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสหศรีที่มีความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย และ ไม่น้อยกว่าทั้งหมดที่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำตัวแปรอื่นๆ มาพิจารณาประกอบ (สมมติที่นั่นเป็น) พบว่า ความล้มเหลวระหว่างระดับความพึงพอใจของสหศรีท่อนวิการดำเนินการวางแผนครอบครัวกับความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสหศรีในภาคใต้ไม่มาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะสหศรีในภาคใต้ส่วนใหญ่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจและมีระดับการศึกษาค่อนข้างสูง เมื่อสหศรีไปใช้บริการดำเนินการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาล สหศรีกลุ่มนี้จะมีความรู้และเข้าใจในลักษณะที่เป็นจุดเด่นของกระบวนการของเจ้าหน้าที่ได้ นอกจากนี้ค่านิยมในลัทธิไทยจะให้ความเชื่อถือและยกย่องผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ หากสหศรีกลุ่มนี้ไปใช้บริการดำเนินการวางแผนครอบครัวที่สถานพยาบาลก็มักจะได้รับการต้อนรับและการเอาใจใส่ดูแลอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ ดังนั้นถึงแม้คำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวของเจ้าหน้าที่จะไม่ชัดเจน สหศรีกลุ่มนี้ก็ยอมรับมาก็ได้ และ ก็ยังมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ไม่แพ้ผู้ที่ไปจากสหศรีที่มีความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวให้มาก ซึ่งสรุปได้ว่าความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัวของสหศรีในภาคใต้ท่อนวิการและสหศรีในภาคใต้ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีความต่างกันอยู่บ้างแต่ไม่ได้มาก ทั้งนี้อาจเป็นbecause สหศรีในภาคใต้จะมีความเชื่อถือและยกย่องผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าสหศรีในภาคเหนือ

## 5. อายุของสตรี

ผลการศึกษาในระดับ 2 ตัวแปรของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบ วา สตรี ในกลุ่มอายุ 35-49 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงที่สุด รองลงมาในกลุ่มอายุ 15-24 ปี และน้อยที่สุดในกลุ่มอายุ 25-34 ปี และความความล้มเหลวนี้ระหว่างระดับความพึงพอใจของสตรีกับอายุของสตรี เป็นความล้มเหลวที่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อปรับด้วยตัวแปรอิสระอื่นๆ ก็ยังพบว่า ความล้มเหลวนี้ระหว่างระดับความพึงพอใจของสตรี เป็นความล้มเหลวที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และคงไว้ อายุของสตรีจะมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับสตรีในภาคใต้ พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเพิ่มขึ้นตามอายุของสตรี กล่าวคือ จากค่าเฉลี่ย 9.98 เป็นค่าเฉลี่ย 10.41 และค่าเฉลี่ย 10.82 ในสตรีกลุ่มอายุ 15-24 ปี กลุ่มอายุ 25-34 ปี และกลุ่มอายุ 35-49 ปี ตามลำดับ และความล้มเหลวนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อปรับด้วยตัวแปรอิสระอื่นๆ ก็พบว่า ความล้มเหลวนี้ระหว่างระดับความพึงพอใจของสตรีต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวกับอายุของสตรียังคง เป็นความล้มเหลวที่เชิงบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติ หั้งนี้อาจลูปไปว่า อายุของสตรีมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้อย่างแท้จริง

กล่าวโดยสรุปผลการวิเคราะห์จำแนกพื้น แสดงว่า ระยะเวลาที่ใช้วอร์รันบริการ มีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวของสตรีในภาคใต้ เท่านั้น กล่าวคือ สตรีที่ใช้เวลาอยู่บ้านบริการไม่นานมีระดับความพึงพอใจสูงกว่าสตรีที่ใช้เวลาอยู่บ้านนาน ส่วนตัวแปรความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย เรื่องการวางแผนครอบครัวมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวของสตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เท่านั้น โดยสตรีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้มากมีระดับความพึงพอใจต่อบริการด้านการวางแผนครอบครัวสูงกว่าสตรีที่มีความเข้าใจในค่าอัตราเบี้ย เรื่องการวางแผนครอบครัวให้น้อย สำหรับตัวแปรระยะเวลาทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการและระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานบริการมีอิทธิพลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้ไม่มาก หั้งนี้อาจเนื่องจากได้มีการสร้างหน่วยบริการด้านสาธารณสุขในช่วงปี พ.ศ. 2513-2522 และการบันทึกปูงการแผนภูมิในปี พ.ศ. 2522 จึงทำให้หน่วยบริการที่ใกล้ที่สุดของรัฐที่จะให้บริการด้านการวางแผนครอบครัวอยู่ห่างจากที่อยู่อาศัยเพียง 3.5 กิโลเมตร และใช้เวลาเดินทางน้อยกว่าครึ่งชั่วโมงในปี พ.ศ. 2527 นอกจากนี้ยังพบว่า อายุของสตรีมีผลต่อระดับความพึงพอใจของสตรีทั้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในภาคใต้ กล่าวคือ สตรีในภาค

คงวันออกเฉียงเหลือในกลุ่มอายุ 35-49 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาในกลุ่มอายุ 15-24 ปี และน้อยที่สุดในกลุ่มอายุ 25-34 ปี ส่วนในภาคใต้พบว่า อายุของสหชีวิตร่วมล้มเหลวเนื่องจากภัยดับความพึงพอใจของสหชีวิตรังนั้นจึงกล่าวไว้ว่า “ในการวิเคราะห์จำแนกใหญ่ในครั้งนี้พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความล้มเหลวเกิดดับความพึงพอใจของสหชีวิตร้อยละห้า十分ของการวางแผนครอบครัวมีเพียง 3 ตัวแปร คือ ระยะเวลาที่ใช้รอรับบริการ ความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัว และอายุของสหชีวิตร่วมของสหชีวิตร"



## ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตารางที่ 40** ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของสหวิศวกรต่อการวางแผนครอบครัว จำแนกตามตัวแปรต่างๆ ทึ้งที่ยังไม่ได้ปรับ และที่ปรับปัจจัยอื่นๆ ตามมาด โดยการวิเคราะห์การจำแนกพหุ

ตัวแปร	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้			
	จำนวนทัวอย่าง	ไม่ปรับ	ปรับ	จำนวนทัวอย่าง	ไม่ปรับ	ปรับ		
	Grand mean = 11.29							Grand mean = 10.44
1. ระยะเวลาที่ใช้ขอรับบริการ								
รวมอยู่ในงาน	399	11.31	11.29	652	10.56	10.56		
รวมอยู่นอกงาน	16	10.81	11.23	36	8.22	8.23		
eta/beta		0.03	0.00		0.19*	0.18*		
2. ระยะเวลาจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานเมือง								
ระยะทางไกล	167	11.53	11.48	184	10.23	10.12		
ระยะทางใกล้	248	11.13	11.16	504	10.52	10.56		
eta/beta		0.07	0.06		0.05	0.07		
3. ระยะเวลาที่ใช้เดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังสถานเมือง								
ระยะเวลาสั้น	196	11.36	11.33	372	10.48	10.53		
ระยะเวลายาวนาน	219	11.23	11.26	316	10.40	10.34		
eta/beta		0.02	0.01		0.01	0.03		
4. ความเข้าใจในคำอธิบายเรื่องการวางแผนครอบครัว								
เข้าใจน้อย	85	10.30	10.31	146	10.04	10.07		
เข้าใจมาก	330	11.54	11.54	542	10.55	10.54		
eta/beta		0.18*	0.18*		0.07	0.07		
5. อายุของสหวิศวกร								
อายุ 15-24 ปี	84	11.18	11.20	135	9.98	9.99		
อายุ 25-34 ปี	200	10.95	10.94	360	10.41	10.42		
อายุ 35-49 ปี	131	11.88	11.89	193	10.82	10.79		
eta/beta		0.15*	0.15*		0.10*	0.10*		
R <sup>2</sup>			0.246					0.230

\* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

eta หมายถึง ค่าสถิติที่วัดบุคลิกภาพสามารถตัดสินใจในการอธิบายการพัฒนาแบบปรับของตัวแปรตาม  
beta หมายถึง ค่าสถิติที่วัดบุคลิกภาพสามารถตัดสินใจในการอธิบายการพัฒนาแบบปรับของตัวแปรตาม  
เมื่อควบคุมผลของตัวแปรอื่นแล้ว